

Laura Tolonen

Miehet miehistä miehille

Analyysi Helsingin Sanomien urheilusivujen tasa-arvosta

Miehet miehistä miehille

Analyysi Helsingin Sanomien urheilusivujen tasa-arvosta

Laura Tolonen
Opinnäytetyö
Syksy 2012
Viestinnän koulutusohjelma
Oulun seudun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun seudun ammattikorkeakoulu
Viestinnän koulutusohjelma, journalismi

Tekijä: Laura Tolonen

Opinnäytetyön nimi: Miehet miehistä miehille – analyysi Helsingin Sanomien urheilusivujen tasa-arvosta

Työn ohjaaja: Pertti Sillanpää

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Syksy 2012

Sivumäärä: 57 + 5 liitesivua

Opinnäytetyöni tavoitteena on tarkastella uutisointia naisurheilijoista Helsingin Sanomien urheilusivuilla. Aineiston perusteella tutkin, kuinka paljon naisurheilijat saavat medianäkyvyyttä verrattuna miesurheilijoihin.

Toteutin analyysini kategorisoimalla urheilujutut 13 eri kategoriaan. Määrittelin jokaisen jutun sille sopivaan kategoriaan jutun pääkohteen mukaan ja laskin jutun saaman palstatilan. Tarkastelin juttujen kuvituksia määrittelemällä ne neljään eri kategoriaan ja analysoin kuvien sisällön. Laskin myös, kuinka monessa jutussa kirjoittajana oli mies, nainen tai uutistoimisto. Lisäksi tein tekstianalyysin neljän jalkapalloaiheisen jutun perusteella.

Opinnäytetyöni on tehty syksyn 2012 aikana. Helsingin Sanomien urheilusivuja tarkastelin viikkojen 17.–23.9., 1.–7.10. ja 15.–21.10. aikana.

Työni on tehty feministisen urheilututkimuksen näkökulmasta, joka tarkastelee urheilemista ja urheiluinstituutiota naisnäkökulmasta. Feministisen urheilututkimuksen tavoitteena on edistää naisten asemaa urheilumaailmassa. Pohjatietona käytin aiheesta aikaisemmin tehtyjä teoksia ja tutkimuksia.

Tutkimuksestani käy varsin selvästi ilmi, että naisurheilun medianäkyvyys on marginaalista Helsingin Sanomissa verrattuna miesurheiluun. Miehet saavat paljon enemmän medianäkyvyyttä, mutta juttujen sisällöt ja kuvitukset ovat samanlaisia eli naisurheilijoita ei vähätellä tai seksuaalisoida.

Syitä naisurheilijoiden heikkoon uutisointiin Helsingin Sanomissa ovat urheilujournalismin perinteet, taloudelliset seikat, naisten vähyyys urheilun eri osa-alueilla sekä kilpa- ja tulosurheilun suosiminen.

Pohdin opinnäytetyöni loppuksi, onko naisurheilijoiden uutisointia Helsingin Sanomissa lisättävä vai onko lukijoiden tahto tai laadukas journalismi tärkeämpiä. Mielestäni Helsingin Sanomien olisi paneuduttava naisurheilijoiden näkyvyyden lisäämiseen.

Asiasanat: naisurheilu, sanomalehdet, urheilujournalismi, tasa-arvo, naistutkimus

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in Media, Option of Journalism

Author: Laura Tolonen

Title of thesis: Men about Men to Men – Analyzing equality in sport pages of Helsingin Sanomat

Supervisor: Pertti Sillanpää

Term and year when the thesis was submitted: Autumn 2012

Number of pages: 57 + 5 appendices

The goal of this thesis was to examine the coverage of female athletes on the sports pages in Helsingin Sanomat. Based on the material, it was studied how much media coverage female athletes receive compared to male athletes.

The analysis was carried out by categorizing sport news in 13 different categories. Each story was defined in the appropriate category by the main subject of the story and calculated how much the story got column space. The illustrations of stories were studied and put them in one of four categories. Also the content of images were analyzed. In addition, it was calculated how many of the stories were written by a man, a woman or by a news agency. A text analysis of four football themed stories were also made.

The sports pages of Helsingin Sanomat were reviewed during the weeks 17th–23rd September, 1st–7th October and 15th–21st October.

The work is done from the perspective of feminist sports research which examines sport and sports institutions from the women's point of view. The objective of feminist sport research is to promote the role of women in sport. As background information it was used works and thesis made earlier.

The study makes it quite clear that in Helsingin Sanomat the media coverage of women's sport is marginal compared to the male sports. Men get a lot more media coverage but the contents of the stories and illustrations are the same and the female athletes are not discredited.

The reasons for the poor news coverage of female athletes in Helsingin Sanomat are sports journalism traditions, economic factors, the lack of women in the different areas of sport and favoring competitive and performance sports.

Finally, in this thesis it is reflected whether the news coverage of female athletes in Helsingin Sanomat should be increased or whether the readers' will or a high-quality journalism is more important. I think that Helsingin Sanomat should focus on raising the visibility of female athletes.

Keywords: women's sports, newspapers, sports journalism, gender equality, women's studies

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 URHEILUN HISTORIA JA FEMINISTINEN URHEILUTUTKIMUS	9
2.1 Suomalaisen urheilujournalismin historia	10
2.2 Naisurheilun historia Suomessa	11
2.3 Suomalainen urheilujournalismi 2000-luvulla	14
2.4 Feministinen urheilututkimus	16
3 AINEISTO JA MENETELMÄT	18
3.1 Tutkimuskysymys, hypoteesi ja menetelmävalinnat	18
3.2 Helsingin Sanomat	21
3.3 Tekstien purkaminen määriksi ja sisällönanalyysin aineisto	21
4 TULOKSIEN ANALYSOINTI	25
4.1 Määrät – Miesurheilijoista uutisoidaan enemmän	25
4.2 Palstatila – Miesurheilijat saavat palstatilaa	28
4.3 Kuvitus – Miehet näkyvät kuvissa	30
4.4 Toimittajan sukupuoli – Miehet kirjoittavat	32
4.5 Sisällönanalyysi – Naisjalkapalloilijoita ei vähätellä	33
4.6 Vertailu aiempiin tutkimuksiin	35
4.7 ”Olisi voinut olla”	37
5 JOHTOPÄÄTÖKSET	39
6 SYITÄ EPÄTASA-ARVOON	41
6.1 Historialliset seikat	41
6.2 Yleisön mielipide	43
6.3 Urheilu ja raha	44
6.4 Kilpa- ja tulosurheilun suosiminen	46
7 POHDINTA	47
7.1 Tasa-arvo, hyvä journalismi vai yleisön tahto?	47
7.2 Oma arviointi opinnäytetyöstäni	50
7.3 Jatkotutkimusideat	51
LÄHTEET	53
LIITTEET	58

1 JOHDANTO

Kipinä opinnäytetyöhöni syttyi yhden lauseen takia. Suomalainen urheilutoimittaja Martti Jukola (1900–1952) totesi vuonna 1923 seuraavasti: ”Naiset kuuluvat sänkykamariin, eivät olympiastadionille”. Tuolloin lause ei todennäköisesti aiheuttanut suuressa yleisössä muuta kuin nyökytyksiä, sillä naisurheilu oli vasta lapsenkengissään. Tästä esimerkkinä on vuoden 1928 Amsterdamin kesäolympialaiset, joissa 2 883 urheilijasta vain 277 oli naisia.

89 vuotta myöhemmin tarkasteltuna lauseen väite särähtää pahasti korvaan. Suomessa sukupuolten välinen tasa-arvo on vakaalla pohjalla, mistä osoituksena ovat vaikkapa poliittiset naisvaikuttajat sekä naisten äänestys- ja itsemääräämisoikeudet. Erityisesti naisten äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden kannalta Suomella on merkittävä asema historiallisesti: suomalaiset naiset saivat ensimmäisinä maailmassa äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden vuonna 1906. Suomalaiset naiset seisovat omilla jaloillaan miesten rinnalla lähes kaikissa asioissa. Vain jossain tapauksissa tasa-arvo ei toteudu: esimerkiksi palkkauksissa on edelleen eroja mies- ja naistyöntekijöiden välillä. Kaiken kaikkiaan Suomi on kuitenkin tasa-arvoasioissa yksi maailman johtavista maista.

Urheilun puolella on myös nähty naisten esiinmarssi. Eivät naiset sänkykamareissaan ole pysyneet, sillä Lontoon 2012 kesäolympialaisissa naisurheilijoita oli 4 862. Luku on lähes puolet arvioidusta urheilijoiden kokonaismäärästä 10 500:sta. Lontoossa Suomen joukkueen kolmesta mitalista kaksi oli naisten voittamia.

Seuratasolla miehet ja pojat ovat hiukan aktiivisempia harrastajia kuin naiset ja tytöt, mutta naisista 65 prosenttia harrastaa vähintään kaksi kertaa viikossa 30 minuutin ajan liikuntaa. Vastaava luku miehillä on 58 prosenttia.

Huippu-urheilijoita maassamme on sekä naisissa että miehissä. Keihäänheitto on hyvä esimerkki tasa-arvoisesta lajista – ovathan sekä miehet että naiset nakanneet itsensä arvokisoissa palkintopallille useampaan kertaan.

Mutta Jukolan lausahduksessa on eräs puoli, joka näyttää pitävän yhä edelleen paikkansa: suomalaisen sanomalehdistön mielestä naiset voisivat pysyä sänkykamareissaan, sillä heidän saamansa medianäkyvyys maamme isoissa sanomalehdissä on suoraan sanottuna onnetonta. Jukolan lausahdus voitaisiin muuttaa muotoon: ”Naiset kuuluvat olympiastadionille, eivät sanomalehtien urheilusivuille”.

Aktiivisena urheilun harrastajana olen kiinnittänyt huomiota naisurheilijoista kertovien juttujen vähyyteen maamme suurimmissa sanomalehdissä. Tämän vuoksi halusinkin opinnäytetyössäni tutkia asiaa tarkemmin sekä paneutua sen syihin ja seurauksiin.

Opinnäytetyöni teoriaosa pohjautuu pitkälti Seppo Pänkäläisen Suomalainen urheilujournalismi -teokseen sekä Riitta Pirisen pro graduun ja Antti Honkasen opinnäytetyöhön. Pänkäläinen on teoksessaan kirjoittanut suomalaisen urheilujournalismin historiasta, piirteistä ja tulevaisuudesta. Pirinen ja Honkanen ovat analysoineet tutkimuksissaan naisten medianäkyvyyttä eri näkökulmista.

Analyysissä vertailen Helsingin Sanomien urheilusivujen nais- ja miesurheilijoista kertovia juttuja kolmen viikon ajalta. Olen valinnut viikoiksi 38, 40 ja 42. Urheilullisesti viikot ovat normaaleita tapahtumiltaan eikä silloin ole meneillään arvokisoja tai isoja turnauksia.

Tarkastelen analyysissä tekstien määriä, palstakokoja, kuvituksia ja toimittajan sukupuolta. Sisällönanalyysin teen neljän jalkapalloaiheisen jutun kautta. Tarkastelen niissä tarkemmin juttujen kirjoitustyylejä. Valitsin jalkapallonaiheiset jutut kolmen syyn takia: 1) jalkapallo on harrastajamäärien mukaan Suomen suosituin joukkuelaji, 2) sen säännöt ovat samat niin naisille kuin miehille ja 3)

juttujen pääkohteina ovat Suomen naisten ja miesten jalkapallomaajoukkueet, jotka molemmat karsivat arvoturnaukseen.

Valitsin analyysin kohteeksi Helsingin Sanomat, koska sanomalehti on levikiltään ja lukijamäärältään maamme laajin ja luetuin sanomalehti. Lisäksi Helsingin Sanomien journalismia pidetään korkeatasoisena.

2 URHEILUN HISTORIA JA FEMINISTINEN URHEILUTUTKIMUS

Tiesin jo parisen vuotta sitten, mistä haluan tehdä opinnäytetyöni. Olen ollut kiinnostunut urheilusta pienestä työstä asti, ja ensikosketukseni urheilumaailmaan sain jalkapalloharrastukseni kautta 13-vuotiaana. Oulun seudun ammattikorkeakoulussa opiskellessani mielenkiintoni urheilujournalismia kohtaan kasvoi vuosi vuodelta. Noin vuosi sitten tulin siihen tulokseen, että haluan keskittyä nimenomaan urheilutoimittajana työskentelemiseen.

Minulle oli siis hyvin loogista tehdä opinnäytetyöni urheilujournalismin saralta. Miettiessäni sopivaa aihetta törmäsin Martti Jukolan lausahdukseen ”Naiset kuuluvat sänkykamariin, eivät olympiastadionille”. Tuosta lauseesta sain kipinän tehdä opinnäytetyöni nimenomaan naisurheilujournalismista. Päädyin vertailemaan Helsingin Sanomien urheilusivuilla esiintyviä mies- ja naisurheilijoista kertovia juttuja keskenään, koska jo aiemmin olin huomannut, että kyseisen lehden urheilusivuilla ei kovinkaan usein ollut juttuja naisurheilusta.

Naisena ja edelleen aktiivisena urheilijana minua kiinnostavat nimenomaan syyt siihen, miksi naisurheilijoista kirjoitetaan harvemmin kuin miehistä. Asia tuntuu oudolta, kun otetaan huomioon, että Suomessa tasa-arvoasioihin on kiinnitetty huomiota ja yleisesti ottaen maattamme voi kutsua hyvinkin tasa-arvoiseksi. Miksi sitten naisurheilijat eivät saa samanlaista medianäkyvyyttä Helsingin Sanomissa kuin miehet?

Opinnäytetyöni näkökulma tulee feministisestä urheilututkimuksesta, jossa urheilua ja urheiluinstituutiota tutkitaan naisnäkökulmasta. Feministisen urheilututkimuksen tavoitteena on omalta osaltaan edistää naisten asemaa yhteiskunnassa.

2.1 Suomalaisen urheilujournalismin historia

Urheilujournalismin historia ulottuu yli sadan vuoden päähän. Jo 1800-luvun loppupuolella innokkaat urheiluaktiivit puuhasivat urheilun keskusjärjestöä sekä erikoislehtiä eli urheilulehtiä harrastuksensa puolestapuhujaksi. (Pänkäläinen 1998, 13). Suomen pitkäikäisin urheilulehti on Suomen Urheilulehti, joka perustettiin jo vuonna 1898. Nykyään kyseinen lehti tunnetaan nimellä Urheilulehti. (Yli sadan vuoden historia, hakupäivä 14.10.2012.)

Aluksi toimittajat tulivat urheilujournalismin piiriin urheilukenttien kautta. Heillä ei ollut taustallaan journalistin koulutusta, joten ensimmäiset urheilujournalismin askeleet otettiin urheilun, ei journalismin, ehdoilla. 1920-luku oli käännekohta urheilulehdistössä. Martti Jukola nousi Urheilulehden päätoimittajaksi ja lähti kehittämään lehteä toimitusmaiseen suuntaan. Samana vuosikymmenenä alkoivat myös radion puolella urheiluaiheiset lähetykset. Maailmalla televisio tuli mukaan urheilujournalismin historiaan 1930-luvulla, mutta Suomessa nähtiin ensimmäinen televisiolähetys vasta vuonna 1955. (Television alku Suomessa, hakupäivä 7.11.2012.) Aluksi sekä televisiota että radiota kritisoitiin siitä, että suorat lähetykset saivat katsojat jäämään vastaanottimiensa ääreen sen sijaan, että he olisivat tulleet paikan päälle katsomaan eri urheilutapahtumia. (Pänkäläinen 1998, 5, 13, 16–17.)

Ensimmäiset urheilutoimittajat löivät oman leimansa koko urheilujournalismiin. Heillä oli usein takanaan aktiiviura urheilijana, ja urheilujournalismia väritti sen alkutaipaleella lapsenomainen innostuneisuus ja usko urheiluun. Urheilun taloudellinen puoli ei ollut tärkeä, vaan tärkeämpää olivat urheiluun iskostuneet ihanteet. Urheilujournalismi lähti siis liikkeelle nimenomaan miesaktiivien toimesta, jotka kirjoittivat miesurheilijoista mieslukijoille. Tämä luo perustan edelleen nykyaikana näkyvään maskuliinisuuteen urheilussa. Lisäksi urheilun maskuliinisuutta lisää se, että se kytkeytyi alussa vahvasti Suomen puolustusvoimien tarpeisiin. (Pänkäläinen 1998, 5–6.) Miesurheilijoiden ja -toimittajien rinnalle on vuosikymmenten saatossa noussut naisurheilijoita ja

-toimittajia, mutta heitä on edelleen murto-osa kaikista urheilun parissa toimivista. (Honkanen 2011, 9–10.)

2.2 Naisurheilun historia Suomessa

Miehet ovat kautta maailman urheilleet kauemmin kuin naiset. Antiikin olympialaisissa naiset eivät päässeet edes katsomon puolelle. Nykyaikaisiin kesäolympialaisiin naiset saivat osallistua ensimmäisen kerran vuonna 1900, mutta tuolloin lajeja oli tasan kaksi: tennis ja golf. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.) Kyseisissä Pariisin kisoissa mukana oli 997 urheilijaa, joista 22 oli naisia. (Paris 1900, hakupäivä 11.10.2012.)

Ennen virallisia talviolympialaisia järjestettiin viikon mittaisia talvilajien tapahtumia, kunnes vuonna 1925 Kansainvälinen olympiakomitea päätti luoda viralliset talviolympialaiset. Kansainvälinen olympiakomitea nimesi jälkikäteen vuoden 1924 Chamonix'n kisat virallisesti ensimmäisiksi talviolympialaisiksi. (First Winter Olympics, hakupäivä 30.10.2012.) Suomen ensimmäinen naisolympiämitalisti oli pariluistelija Ludowika Jakobsson, joka voitti kultaa yhdessä miehensä Walter Jakobssonin kanssa vuonna 1920 Antwerpenissa. Kyseinen kultamitali oli myös itsenäisen Suomen ensimmäinen olympiamitali. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.)

Naisurheilun historiaan liittyy olennaisesti myös sen vastustaminen. Etenkin 1920-luvulla Suomessa naisten urheilemista ei katsottu hyvällä. Esimerkiksi vuoden 1924 kesäolympialaisiin ei lähetetty ainuttakaan naista ja vuonna 1913 aloitetut naisten yleisurheilumestaruuskilpailut lopetettiin vähin äänin 1920-luvulla. Kansainvälinen olympiakomitea päätti antaa naisille viisi yleisurheilulajia vuoden 1928 kesäolympialaisiin, mikä lisäsi entisestään Suomessa naisten urheilemisen kritiikkiä. Etenkin Suomen Urheilulehden päätoimittaja Lauri Pihkala ja toimitussihteeri Martti Jukola vastustivat painokkaasti naisten

yleisurheilun mukaan ottamista kesäolympialaisiin. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.)

Lauri Pihkala Suomen Urheilulehden päätoimittajana ja Martti Jukola lehden toimitussihteerinä tuomitsivat 1920-luvulla naisten yleisurheilun sekä siveettömäksi että epäesteettiseksi ja kaiken lisäksi epäterveelliseksi toiminnaksi. Myös urheilujohtajien kanta oli pääsääntöisesti kielteinen. Kansainvälisen olympiakomitean jäsen Ernst Krogius kirjoitti vuonna 1929 komitean puheenjohtajalle Henri de Baillet-Latourille, että Suomessa naisten yleisurheilua pidettiin ”paitsi epäsuotavana myös peräti vastenmielisenä”. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.)

Naisurheilua eivät vastustaneet pelkästään miehet. Myös naisten joukosta löytyi vastustajia, esimerkiksi Naisvoimistelijoiden johtohahmo Kaarina Kari totesi: ”Keskenään he saattavat kisaillen kilpailla, mutta olympialaisissa sillä ei ole enää leikin luonnetta”. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.)

Naisurheilu koki siis kovia maassamme viime vuosituhannen alussa. Kun ihmiset kiistelivät siitä, kuuluvatko naiset olympialaisiin vai eivät, saivat miehet harjoitella ja kilpailla rauhassa. Suomen miehet loistivatkin kesäolympialaisissa Paavo Nurmen johdolla ja nostivat pienen kehittyvän valtion kansallisidentiteettiä. Miehet olivat sankareita, naiset olivat jotain muuta.

Vasta 1940-luvulla naisurheilu alkoi nostaa profiiliaan Suomessa. Maria Rantala mainitsee tutkielmassaan Ruumis objektina ja subjektina sota-ajan luoneen perustan naisurheilun arvostuksen kasvamiselle.

Sodan aikana naiset olivat hoitaneet miehille perinteisesti kuuluvia töitä, joten urheilun vastustaminen naisille vaarallisena ja sopimattomana ei ollut enää perusteltua. Kylmä sota teki palveluksen naisurheilulle, sillä sosialismin ja kapitalismin välistä kamppailua käytiin myös urheilukentillä. Kun naistenkin lajit otettiin mukaan arvokilpailujen pistelaskentaan, hyväksyntää, arvostusta, valmennusapua ja rahoitusta alkoi löytyä, ensin Neuvostoliitossa, USA:ssa sekä DDR:ssä ja sitten vähitellen myös Suomessa. (Rantala 2011, 18.)

Vuonna 1952 Oslon talviolympialaisissa naiset saivat osallistua ensimmäistä kertaa maastohiihtoon. Suomen naiskolmikko Lydia Wideman, Mirja Hietamies ja Siiri Rantanen hiihtivät kolmoisvoittoon 10 kilometrin matkalla. (150 vuotta liikunnan ja urheilun historiaa: Naiset, hakupäivä 14.10.2012.) Rantanen, joka tunnettiin myös lempinimellä ”Äitee”, nousikin 1950- ja 1960-luvuilla yhdeksi Suomen hiihtäjäsankareiksi. (Siiri Rantanen, hakupäivä 30.10.2012.) Rantanen voitti urallaan kolme olympiamitalia, viisi MM-mitalia ja 26 SM-mitalia. Hänet valittiin 1950-luvulla peräti neljä kertaa Vuoden suomalaiseksi naisurheilijaksi. (Siiri Rantaselle ja Veikko Puputille liikuntakulttuurin ja urheilun suuret ansioristit, hakupäivä 30.10.2012.)

Suomalaiset naiset ovatkin juuri hiihdossa osoittaneet pystyvänsä samaan kuin miehet. Rantasen ja muiden suomalaisten naishihtäjien menestystarina sai jatkoa 1980-luvulla Marja-Liisa Kirvesniemen (omaa sukua Hämäläinen) vallatessa hiihtoladut. Sarajevon talviolympialaisissa vuonna 1984 hän nappasi uransa hienoimmat mitalit voittamalla kaikki naisten henkilökohtaiset matkat. 1980-luvulla Yleisradio antoi myös oman panostuksensa naisurheiluun laittamalla naisten sarjataulukot ja tulokset Urheiluruutuun. (150 vuotta liikunnan ja urheilun historiaa: Naiset, hakupäivä 14.10.2012.)

Naiset alkoivat siis pikku hiljaa saada lisää arvostusta urheilun saralla. Suomalaisista naisista alkoi löytyä sankareita miesten tapaan, ja vuonna 2008 naiset keräsivät ensimmäisen kerran paremman mitalisaaliin kesäolympialaisissa trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummelan johdolla kuin Suomen sankarimiehet. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.) Arvostuksen lisääntymistä kuvastaa myös se, että neljänä viime vuotena Vuoden urheilijaksi on valittu naisurheilija. Vuonna 2008 palkinnon sai ampuja Satu Mäkelä-Nummela, vuonna 2009 hiihtäjä Aino-Kaisa Saarinen, vuonna 2010 suunnistaja Minna Kauppi ja vuonna 2011 ampumahiihtäjä Kaisa Mäkäräinen. (Mäkäräinen on Vuoden urheilija!, hakupäivä 7.11.2012.) Vuoden urheilija -palkinnon saajan valitsee Suomen Urheilutoimittajain liitto, ja palkinto on jaettu vuodesta 1947 saakka. (Historia, hakupäivä 7.11.2012.) Ensimmäisen

kerran naisurheilija sai kunniamaininnan vuonna 1973, kun yleisurheilija Mona-Lisa Pursiainen valittiin Vuoden urheilijaksi. (Mona-Lisa Pursiainen – Juoksuratojen kuningatar, hakupäivä 7.11.2012.)

Naisurheilun profiilin nousua kuvastaa hyvin kesäolympialaisissa kisanneiden naisten määrät. Vuonna 1900 naisia oli kaksi prosenttia kaikista urheilijoista, vuonna 1976 naisia oli jo viidennes ja vuonna 2012 naisia oli lähes puolet. (Rantala 2011, 21; London Olympics by the number, hakupäivä 14.10.2012.)

2.3 Suomalainen urheilujournalismi 2000-luvulla

Päästyään vauhtiin urheilujournalismin kulkua ei pystynyt estämään mikään. Tänä päivänä sanomalehdet, urheilun erikoislehdet, radio, televisio ja internet tuovat urheilun maailman kotisohvillemme. Vaikka mediat ovat lisääntyneet, eräät seikat ovat säilyneet ennallaan urheilussa. Pänkäläinen (1998, 32) toteaa että urheilujournalismi on vahvasti kiinni hyväksi havaitussa perinteessä: suoritusten kuvailussa ja sankarihaastatteluissa. Kalevi Heinilä on esittänyt urheilun suur tapahtumiin liittyvän uutisointikaavan, joka sopii kaikkiin urheilutapahtumiin.

– – ensin urheilutoimittajat luovat odotuksia menestyksen suhteen, sitten he vahvistavat niitä, itse kilpailuissa he sitten toteavat, miten kävi ja lopuksi selittävät puoleen jos toiseen, aina lopputuloksen mukaan. Tämän jälkeen he pitävät käsittelyssä tauon kyllästymisen välttämiseksi. (Pänkäläinen 1998, 6.)

Heinilän esittämä kaava pitää osittain paikkansa edelleen. Jonkin verran muutosta on tapahtunut sen suhteen, että puhdas suoritusten kuvailu on jäämässä taka-alalle. Sen sijalle ovat tulleet urheilijoiden haastattelut, analysoiminen ja yksityiskohtien esille nostaminen. Tämä muutos on tapahtunut etenkin sanomalehdissä; radio ja televisio ovat tiukemmin kiinni suorissa otteluselostuksissa. (Pänkäläinen 1998, 7, 33.)

Urheilujournalismin muutos johtuu osittain urheilutoimittajien muutoksesta. Nykyään urheilutoimittajilla on usein takanaan alan koulutus, kun taas aiemmin ammattiin tultiin oman kiinnostuneisuuden tai urheilu-uran kautta. *Urheilujournalismista on siirrytty urheilujournalismiin* ja siitä edelleen 2000-luvulla *urheiluviestintään*. (Pänkäläinen 1998, 5, 7.)

Urheilun viihteellistyminen alkoi 1990-luvulla, kun siitä tehtiin yhä kaupallisempaa. Sanomalehtien, radion ja television rinnalle tulivat internetin tarjoamat palvelut sekä urheiluedonlyönti aloitettiin vuonna 1993. (Virtapohja 1998, 64.) Anttila ja Frost (2007, 27) viittaavat Virtapohjaan, joka on todennut, että 1990-luvulla alkoi mediaurheilun aikakausi, jolloin erilaiset mediat kiinnittivät yhä enemmän huomiota urheilun tarjoamiin kaupallisiin mahdollisuuksiin.

Nykyään urheilujournalismi monipuolistuu jatkuvasti. Erilaiset sähköiset viestintävälineet ovat lisääntyneet valtavasti. Matkapuhelimiin saa nykyään erilaisia palveluita, internet kasvaa kasvamistaan ja digitaalisen television saapuminen lisännyt urheiluun erikoistuneiden kanavien määrää. (Anttila & Frost 2007, 28.) Nimenomaan urheiluun erikoistuneiden maksukanavien määrä kertoo urheilujournalismin voimakkaasta kaupallistumisesta 2000-luvulla. Vuonna 2001 lähetyksensä aloittanut Urheilukanava muuttui maksulliseksi muututtuaan Nelonen Pro 1:ksi vuonna 2011. (Urheilukanavan ohjelmasisältöjen mietintäaika on nyt, hakupäivä 31.10.2012; Nelonen Pro 2 – kanava muuttunut maksulliseksi kanavaksi 15.2.2011 alkaen, hakupäivä 31.10.2012.)

MTV Oy puolestaan aloitti MTV MAX –kanavan lähetykset vuonna 2006. (MTV Oy:n tarina, hakupäivä 31.10.2012.) Vaikka MAX ei olekaan puhdas urheilukanava, on sen ohjelmistossa muun muassa Formula 1:n sekä MM-rallin kilpailut. (MTV3 Kanavapaketin ohjelmia, hakupäivä 31.10.2012.) MTV Oy laajensi tarjontaansa MTV3 TOTAL –kanavapakettilla vuonna 2012. Kyseinen kanavapaketti mainostaa itseään ”urheilufanien superpaketiksi”. (MTV3 TOTAL

5.11. alkaen, hakupäivä 31.10.2012.) Kaikkiaan Suomen maksukanavilla näkyy yli 20 urheilukanavaa. (Maksulliset kanavat Suomessa – Top 20, hakupäivä 31.10.2012.)

2.4 Feministinen urheilututkimus

Feministinen urheilututkimus syntyi Yhdysvalloissa ja Kanadassa jo 1970-luvulla, josta se levisi Suomeen 1980-luvulla. (Pirinen 2006, 16.) Tutkimuksessa tarkastellaan urheilemista ja urheiluinstituutiota naisnäkökulmasta. Feministisen urheilututkimus syntyi vastapainona perinteiselle androsentriselle eli maskuliiniselle urheilututkimukselle. (Jaakkola 2010, 4.)

Urheilututkimusta on jo pitkään kritisoitu feminististen tutkijoiden taholta siitä, että se on sukupuolisokeaa ja kyvytön näkemään urheiluinstituutio naisen asemaa alistava tekijänä. Tutkimusteorian pioneerit 1970-luvulla käyttivät lähtökohtana liberaalia feminismiä, jossa painotetaan vaatimusta miesten ja naisten yhtenäisistä oikeuksista ja mahdollisuuksista. He olivat huolissaan siitä, ettei naisilla ollut samanlaisia mahdollisuuksia harrastaa ja vaikuttaa urheilun maailmassa. Feministisen mediaurheilun tutkimuksen puolella on puolestaan tutkittu määrällisesti, paljonko naiset saavat medianäkyvyyttä verrattuna miehiin. Nykypäivänä tutkijat ovat siirtyneet yhä enemmän tutkimaan ja kritisoimaan sitä, miten urheilun valtasuhteet vaikuttavat naisten asemaan urheilussa. (Jaakkola 2010, 4.)

Feministinen urheilututkimus pyrkii siis omalta osaltaan edistämään naisten asemaa yhteiskunnassa. (Jaakkola 2010, 4.) Tutkimusteoria on osa laajempaa feminististä tutkimuskenttää ja siinä sovelletaan feministisessä tutkimuksessa käytettyjä käsitteitä ja menetelmiä. (Pirinen 2006, 16.) Vaikka feministinen urheilututkimus on kritisoinut paljon urheilun maailmaa, on se myös korostanut, että naisten olisi hyvä liikkua ja urheilla. Fyysisen kunnon ylläpitäminen on sukupuolesta riippumatta tärkeää, ja liikunnan kautta ihminen saa mielihyvää. Fyysinen aktiivisuus voimaannuttaa eli liikunnan ja urheilun kautta naisesta

tulee voimakkaampi ja kestävämpi ja hän saa paremmat valmiudet selvitä elämästä sekä pystyy helpommin puolustamaan itseään fyysisistä uhkaa vastaan. (Pirinen 2006, 20.)

Mielestäni feministinen urheilututkimuksen suurin saavutus on huomion herättäminen. Tutkimuksien kautta ihmiset tajuavat paremmin urheilussa vallitsevan epätasa-arvo, jonka poistamiseksi pyritään tekemään asioita. Esimerkiksi tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen on ottanut kantaa urheilun tasa-arvoistamiseen eri osa-alueilla (Naiset ja urheilu, hakupäivä 8.11.2012.) Suomen Liikunta ja Urheilu peräänkuuluttaa myös tasa-arvoista liikuntakulttuuria (Tasa-arvoinen liikuntakulttuuri, hakupäivä 8.11.2012.)

Nähtäväksi jää, kuinka hyvin pyrkimykset urheilemisen tasa-arvoistamiseen onnistuvat. Tiedotusvälineillä on tässä työssä suuri rooli, sillä ne luovat yleisölleen mielikuvan urheilusta. Jos tuo mielikuva on se, että vain miesten urheilulla on merkitystä, naisurheilijat jäävät auttamatta miesurheilijoiden varjoon. Sama tapahtuu myös eri lajien kohdalla. Jos tiedotusvälineet nostavat kärkeen aina jääkiekosta, jalkapallosta ja yleisurheilusta kertovat jutut, se luo hyvin yksipuolista kuvaa urheilusta.

3 AINEISTO JA MENETELMÄT

3.1 Tutkimuskysymys, hypoteesi ja menetelmävalinnat

Miettiessäni opinnäytetyöni aihetta tiesin heti alussa, että teen työni urheilujournalismista. Urheilu kiinnostaa minua niin harrastajana kuin katsojana, ja tämän takia toivonkin voivani toimia nimenomaan urheilutoimittajana valmistuttuani. Minulle oli siis hyvin loogista kirjoittaa opinnäytetyöni urheilujournalismista.

Pohdiskelin useampaa eri aihetta, mutta miellyin ajatukseen naisurheilun tutkimisesta. Koska itsekkin olen nainen ja urheillut läpi elämäni aktiivisesti, koin aiheen läheiseksi itselleni. Lopullisen aiheen rajaaminen kävi kivuttomasti, sillä olin huomannut sanomalehtiä lukiessani usein etsiväni naisurheilusta kirjoitettuja juttuja lehtien urheilusivuilta. Ja niitähän ei juurikaan löydy, etenkin jos haluan lukea omasta mielialheestani jalkapallosta. Halusin siis tutkia, onko olettamukseni naisurheilun heikommasta asemasta verrattuna miesurheiluun totta vai tarua.

Tutkimuskysymykseksi muotoutui seuraava: näkyvätkö naisurheilijat samalla tavalla Helsingin Sanomien urheilusivuilla kuin miesurheilijat? Pyrin löytämään vastauksia siihen, kuinka paljon ja miten naisurheilusta kirjoitetaan Helsingin Sanomien urheilusivuilla verrattuna miesurheilijoihin, esiintyykö jutuissa enemmän yksilö- kuin joukkuelajeja, nousevatko ulkomaiset urheilijat suomalaisten naisurheilijoiden edelle, millaisia kuvituksia jutuissa käytetään sekä ovatko juttujen toimittajat naisia vai miehiä. Tarkastelen saamiani vastauksia ja etsin niihin mahdollisia syitä teoreettisen aineiston kautta.

Opinnäytetyöni lopussa pohdin myös naisurheilusta kirjoittamisen tarpeellisuutta. Mikä on tärkeintä: tasa-arvo, laadukas journalismi vai suuren yleisön tahto? Laadukas journalismi tarkoittaa luotettavaa uutisointia tärkeistä ja kiinnostavista aiheista. (Journalismi, hakupäivä 8.11.2012.) Laadukkaan

journalismin taustalla ovat toimittajien käyttämät uutiskriteerit, jotka esimerkiksi Suomen Tietotoimisto määrittelee ohjeistuksessaan seuraavasti:

- merkitys
- kiinnostavuus
- yllättävyys
- ajankohtaisuus
- läheisyys. (Uutiskriteerit ja uutiskynnys, hakupäivä 8.11.2012.)

Uutiskriteereiden lisäksi laadukasta journalismia edistävät Julkisen sanan neuvoston laatimat Journalistin ohjeet, jotka eivät ole suoria määräyksiä vaan yleisiä ohjeita kaikkeen journalistiseen työhön. (Journalistin ohjeet, hakupäivä 8.11.2012.)

Tutkin opinnäytetyössäni mies- ja naisurheilijoiden välistä tasa-arvoa Helsingin Sanomien urheilusivuilla niin kvalitatiivisen eli laadullisen kuin kvantitatiivisen eli määrällisen tutkimusmenetelmän avulla. Tutkimusmenetelmäni täydentävät toisiaan ja saan kattavamman kuvan analyysini kohteesta eli Helsingin Sanomien urheilusivuista. On kuitenkin muistettava, että niin laadullinen kuin määrällinen otantani on pieni, joten tutkielmani on suuntaa antava.

Tutkin tarkemmin neljää jalkapalloon liittyvää artikkelia, joista kaksi käsittelee naisten EM-karsintaotteluita ja kaksi miesten MM-karsintaotteluita. Halusin ottaa käsittelyyn nimenomaan näistä peleistä kirjoitetut artikkelit, koska jalkapallo on harrastetuin laji maassamme (Huippu-urheilun faktapankki, hakupäivä 3.10.2012). Suomen Palloliiton tilastojen mukaan maassamme on yhteensä yli 114 000 lisenssin maksanutta jalkapallonpelaajaa, joista noin 26 000 on tyttöjä ja naisia (Rautio 9.11.2012, puhelinhaastattelu). Jalkapallo on hyvä tutkimuksen kohde myös siksi, että sen säännöt ovat samat niin naisille kuin miehille. Naismaajoukkueen menestyminen lisäsi mielenkiintoani juuri näihin artikkeleihin. Naisilla on mahdollisuus suoriutua EM-kisoihin, mutta miehet eivät pääse MM-kisoihin muuten kuin jos muut maat luopuvat leikistä. Tästä voisi päätellä, että naiset saisivat vähintäänkin saman verran palstatilaa kuin miehet, kenties jopa enemmän. Halusin siis tutkia, pitääkö edellä mainitsemani

hypoteesi paikkaansa ja kirjoitetaanko naisjalkapalloilijoista jotenkin eri tavalla kuin miesjalkapalloilijoista.

Halusin ottaa tutkimukseeni mukaan myös sen aspektin, mitä mahdollisia naisurheilijoista kertovia juttuja lehdellä olisi ollut mahdollisuus halutessaan käyttää. Tämän hyvin pinnallisen tutkimuksen tein Ampparit.com -sivuston perusteella. Amppareiden uutis- ja netti-TV-osioiden toimintaperiaate on tarjota kiinnostavia linkkejä lukuisista eri lähteistä. Sivusto kerää yhteensä 256 eri internetlähteestä linkkejä, joten sivuston kautta pääsin selaamaan yhdellä kertaa lukuisien eri sivustojen urheilu-uutisia (Lähteet, hakupäivä 3.10.2012). Poimin niiden joukosta kaikki löytämäni naisurheiluun liittyvät jutut, mutta karsin pois ne, jotka Helsingin Sanomat oli myös uutisoinut.

Tarkastelin aina edellisen päivän linkkejä, esimerkiksi 2.10. sanomalehden kohdalla tarkastelin 1.10. ilmestyneitä linkkejä. Otin kuitenkin huomioon sen, että kello 22 jälkeen tulleet uutiset tuskin päätyisivät seuraavan päivän lehteen, koska lehden on mentävä tuohon aikaan painoon. Tarkastelin kello 22 jälkeen tulleita juttua siten, että ne olisivat voineet mennä ylihuomisen lehteen, eli esimerkkitapauksessa ne olisi voitu julkaista 3.10.

Tutkin myös eri joukkuelajien sivustoilta naissarjojen alkamisaikoja. Yleensä miesten korkeimmista sarjoista tehdään ennakkojuttuja ennen sarjakauden alkamista, esimerkiksi SM-liigan tai korisliigan käynnistyessä. Halusin nähdä, huomioiko Helsingin Sanomat millään lailla vaikkapa salibandyn naisten liigan tai lentopallon naisten mestaruusliigan alkamista.

Opinnäytetyössäni tutkin Helsingin Sanomia kolmen erillisen viikon ajalta. Nuo viikot olivat 38 (17.–23.9.2012), 40 (1.–7.10.2012) ja 42 (15.–21.10.2012). Valitsin kyseisen viikot täysin summittaisesti lähinnä sen perusteella että ne sopivat parhaiten aikatauluuni. En halunnut ottaa kolmea peräkkäistä viikkoa, koska ajattelin, että irrallisina viikkoina saisin kattavamman otannan.

Valitsemieni viikkojen aikana urheilun tapahtumat olivat normaaleita: silloin ei ollut meneillään esimerkiksi mitään arvoturnausta.

Lähtöolettamukseni eli hypoteesini oli se, että naisurheilijat jäävät vähemmälle huomiolle kuin miesurheilijat Helsingin Sanomien urheilusivuilla. Hypoteesini perustuu lukemiini teksteihin urheilujournalismista sekä omiin kokemuksiini Helsingin Sanomien lukijana.

3.2 Helsingin Sanomat

Valitsin Helsingin Sanomat analyysini kohteeksi, koska sanomalehti on Suomen suurin levikiltään ja lukijamäärältään. Sen levikki oli 365 944 kappaletta ja lukijamäärä noin 883 000 lukijaa vuonna 2011. (Levikintarkistus Oy, hakupäivä 3.10.2012.) Lisäksi Helsingin Sanomia pidetään journalistisesti laadukkaana lehtenä ja Suomen sanomalehdistön lippulaivana. Uskon, että lehden pitkät perinteet ja tilaajamäärät kertovat siitä, että lukijat luottavat Helsingin Sanomien sanaan.

Vuonna 1904 perustetun broadsheetkokoisen sanomalehden kustantaja on Sanoma News Oy ja se ilmestyy seitsemänä päivänä viikossa ympäri vuoden. (Mediaportfolio sanomalehdet – Helsingin Sanomat, hakupäivä 3.10.2012.) Sanomalehden vastaava päätoimittaja on Mikael Pentikäinen. Helsingin Sanomien toimitus sijaitsee Helsingissä, minkä lisäksi lehdellä on aluetoimitukset Kuopiossa, Tampereella, Oulussa ja Turussa. (Yhteystiedot, hakupäivä 3.10.2012.)

3.3 Tekstien purkaminen määriksi ja sisällönanalyysin aineisto

Kolmen viikon tarkasteluajanjakson aikana jaoin Helsingin Sanomien urheilusivuilla esiintyvät jutut eri kategorioihin. Jutuiksi laskin ne tekstit, jotka toimivat itsenäisinä juttuina. Jätin pois seuraavat juttutyypit: kommentit, kolumnit ja näkökulmat. En halunnut ottaa kyseisiä juttutyyppejä mukaan tutkimukseen,

koska ne ovat kirjoittajan henkilökohtaisia kannanottoja erilaisiin aiheisiin, eivät varsinaisia uutisjuttuja. Lisäksi en huomionnut tuloksia laisinkaan, sillä ne eivät ole juttuja vaan tilastoja.

Jaoin jutut 13 eri kategoriaan. Nämä kategoriat ovat:

- kotimaiset naisyksilöurheilijat
- kotimaiset miesyksilöurheilijat
- kotimaiset naisjoukkueet
- kotimaiset miesjoukkueet
- ulkomaalaiset naisyksilöurheilijat
- ulkomaalaiset miesyksilöurheilijat
- ulkomaalaiset naisjoukkueet
- ulkomaalaiset miesjoukkueet
- kotimaiset molemmista sukupuolista kertovat yksilölajit
- kotimaiset molemmista sukupuolista kertovat joukkuelajit
- ulkomaalaiset molemmista sukupuolista kertovat yksilölajit
- ulkomaalaiset molemmista sukupuolista kertovat joukkuelajit
- muista kuin urheilijoista kertovat jutut.

Määrittelyä tehdessäni jaoin jutut pääsääntöisesti sen mukaan, kuka niissä on pääkohteena/kohteina. En huomionnut sitä, missä maailman kolkassa jutun henkilöt urheilivat tai toimivat ammatissaan. Yksilölajeiksi laskin ne jutut, joissa kohde/kohteet urheilivat yksilöinä. Esimerkiksi golf on normaalisti yksilölaji, mutta yhdessä jutussa golfarit urheilivat joukkueena. Kyseisen jutun laskin joukkuelajiksi.

Juttujen kuvituksen osalta tarkastelin pinnallisesti, eroavatko miehistä ja naisista otetut kuvat jollain tapaa. Usein naisurheilijoista otettujen kuvien yhteydessä puhutaan seksikkyydestä ja kauneudesta, joten haluan tutkia, pitääkö tämä paikkansa. Hypoteesini on, että Helsingin Sanomien kohdalla näin ei ole. Hypoteesini perustuu omaan kokemukseeni Helsingin Sanomia lukiessani.

Määrien lisäksi tarkastelin palstatiloja. Jaoin lehden yhden sivun 32 osaan, joten prosentuaalisesti yhden osan kooksi tuli 3,125 prosenttia. Tämän jälkeen silmämääräisesti arvioin, montako osaa kussakin jutussa oli. Laskentaan eivät kuuluneet aiemmin mainitsemani kolumnit, kommentit, näkökulmat ja tulokset.

Sisällönanalyysin tein neljän jutun perusteella. Nämä jutut kertoivat jalkapallon mies- ja naismaajoukkueiden arvokisakarsinnoista. Naiset karsivat EM-kisoihin ja miehet MM-kisoihin. Tarkastelin jutuissa niiden otsikointia, tekstiä, kuvitusta ja kokoa. Halusin tutkia seksualisoidaanko tai trivialisoidaanko naisurheilijoita. Trivialisointi tarkoittaa niitä erilaisia tekstillisiä keinoja, joilla naisten urheilu saadaan näyttämään heikkotasoiselta, vähempiarvoiselta tai jopa koomiselta. Vielä 1990-luvulle saakka sanomalehdistä löytyi runsaasti esimerkkejä naisten urheilun trivialisoimisesta. (Pirinen 2006, 41.)

Pirinen (2006, 41) luettelee seuraavat trivialisointitavat:

- naisten kilpasuoritusten ja urheilutaitojen vähättely
- naisten saavutusten, voittojen ja ennätysten vähättely
- huomion kohdistaminen epäonnistumisiin
- huomion kohdistaminen naisten ulkonäköön
- työttömyys eli lapsen viittaavan sanan ”tyttö” käyttäminen kun puhutaan aikuisista naisista.

Olettamukseni on, että Helsingin Sanomien sivuilla urheilijoista kirjoitetaan nykyään samalla tavalla huolimatta siitä, ovatko he naisia vai miehiä.

Sisällönanalyysi tarkoittaa pyrkimystä kuvata analyysin kohde sanallisesti eli pyritään järjestämään saatu aineisto tiiviiseen ja selkeään muotoon. Näin pystytään tekemään selkeitä ja luotettavia johtopäätöksiä analyysiin kohteesta, kun aineisto käydään tarkasti läpi ja etsitään samankaltaisuuksia ja/tai eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. (Silius 2005, hakupäivä 9.11.2012.)

Sisällön erittelyssä analyysin kohdetta kuvataan kvantitaavisesti eli määrällisesti. Sisällön erittelyssä määritetään kategoriat ja lasketaan kuinka monta kertaa sama asia esitetään analyysin kohteessa. (Silius 2005, hakupäivä 9.11.2012.)

4 TULOKSIEN ANALYSOINTI

Analysoin kolmen viikon eli 21 päivän ajalta Helsingin Sanomien urheilusivuja, joita oli kaikkiaan 74 kappaletta. Kaiken kaikkiaan juttuja oli 260 kappaletta.

Urheilujuttuja oli jokaisessa lehdessä 3–4 sivua, mutta palstatilat vaihtelivat tuloksien ja mainosten viemän tilan mukaan. Vähiten juttuja eli yhdeksän kappaletta oli 4.10.2012 ilmestyneessä lehdessä. Vastaavasti eniten (18 kappaletta) niitä oli 20.9.2012 ilmestyneessä lehdessä. Huomioitavaa on, että palstatilaltaan pienin lehti ei ollut 4.10.2012 ilmestynyt lehti vaan 2.10.2012. Eniten palstatilaa urheilu oli saanut 7.10.2012.

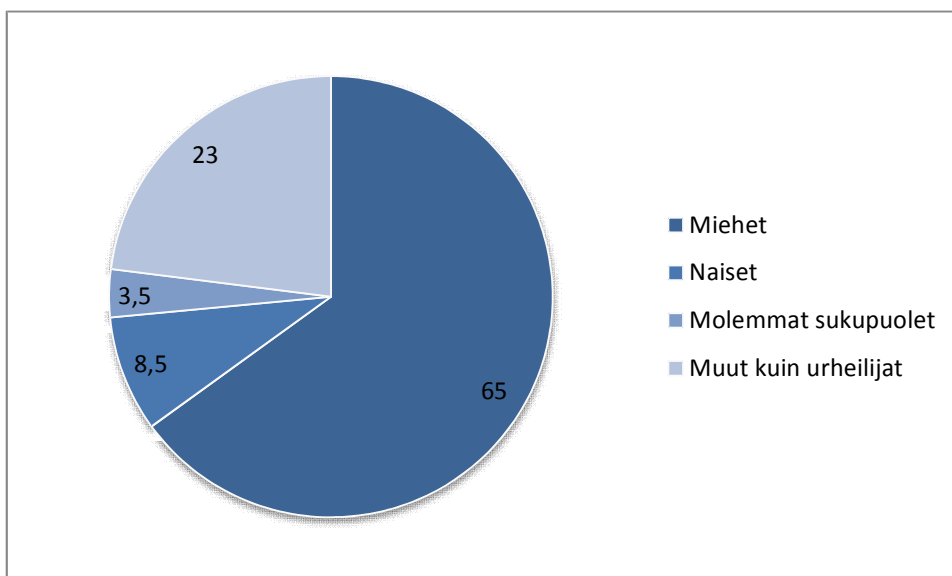
4.1 Määrät – Miesurheilijoista uutisoidaan enemmän

Miesten ylivoima on selkeä Helsingin Sanomien urheilusivuilla. 260 jutusta miehiä käsitteleviä juttuja oli kaikkiaan reippaasti yli puolet, 169 kappaletta. Näistä eniten juttuja oli kotimaisista miesjoukkueista kertovia. Niitä oli 63 kappaletta. Seuraavaksi eniten kirjoitettiin kotimaisista miesyksilöurheilijoista, heistä kertovia juttuja oli 51 kappaletta. Ulkomaisista miesjoukkueista juttuja oli tehty 28 kappaletta ja ulkomaisista miesyksilöurheilijoista 27 kappaletta.

Naisista kertovia juttuja oli kaikkiaan 22 kappaletta. Eniten naisurheilijoista määrällisesti tilaa saivat kotimaiset naisyksilöurheilijat. Heistä kertovia juttuja oli 10 kappaletta. Kotimaisista naisjoukkueista ja ulkomaisista naisyksilöurheilijoista juttuja oli tehty molemmista kuusi kappaletta. Ulkomaisista naisjoukkueista kertovia juttuja ei ollut laisinkaan analysoimieni kolmen viikon aikana.

Juttuja, joissa esiintyivät molemmat sukupuolet, oli kaikkiaan kymmenen. Näistä seitsemässä oli käsitelty kotimaista yksilölajia, kahdessa ulkomaista yksilölajia ja yhdessä kotimaista joukkuelajia. Lisäksi muista kuin urheilijoista oli tehty 59 juttua.

Prosentuaalisesti miesten ylivoima naisiin on suuri. Miehistä kertovia juttuja oli 65 prosenttia jutuista. Vastaava luku naisten kohdalla on 8,5 prosenttia. Juttuja, joissa esiintyvät molemmat sukupuolet, oli 3,5 prosenttia, ja juttuja, joissa käsitellään muita kuin urheilijoita, 23 prosenttia.

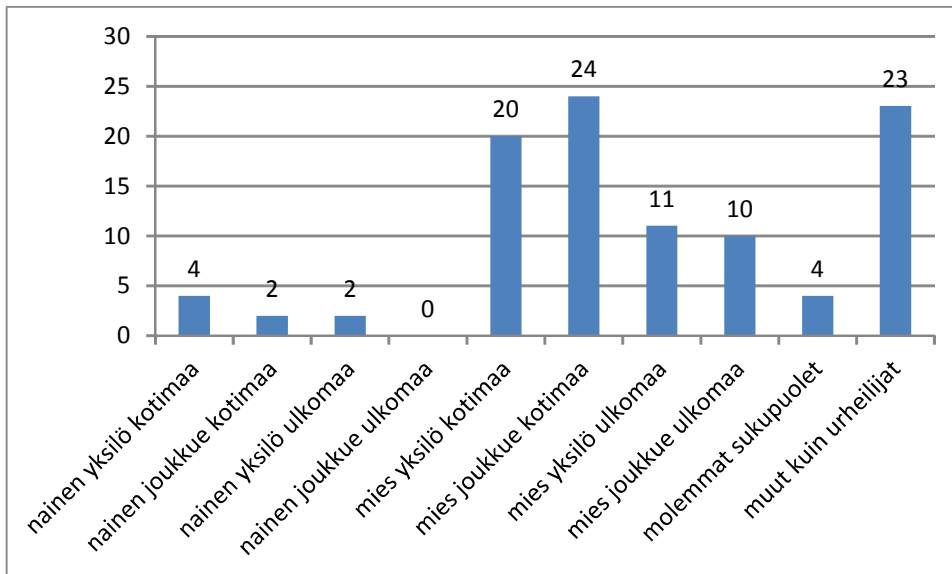

Kuvio 1. Juttujen määrien jakautuminen prosentuaalisesti

Niin kotimaiset kuin ulkomaiset miesyksilö- ja joukkueurheilijat esiintyvät siis huomattavasti useammin jutuissa kuin naisyksilö- ja joukkueurheilijat. Myös muista kuin urheilijoista kirjoitetut jutut saivat määrällisesti enemmän näkyvyyttä kuin naisurheilijat.

Tarkemmin analysoituna kotimaisista miesjoukkueista tehtyjä juttuja oli eniten. Niitä oli 24 prosenttia. Heti kotimaisten miesjoukkueiden jälkeen 23 prosentin osuuden saivat muista kuin urheilijoista tehdyt jutut. Kotimaiset miesyksilöurheilijat olivat esillä 20 prosentissa jutuista, ulkomaalaiset miesyksilöurheilijat 11 prosentissa ja ulkomaalaiset miesjoukkueet 10 prosentissa. Naisurheilijoista määrällisesti eniten näkyvyyttä saivat kotimaiset yksilöurheilijat, jotka olivat kohteina 4 prosentissa jutuista. Prosentuaalisesti saman verran oli molemmista sukupuolista kirjoitettuja juttuja. Kotimaisten

naisjoukkueiden ja ulkomaalaisten naisyksilöurheilijoiden vastaavat luvut olivat 2 prosenttia. Ulkomaalaisista naisjoukkueista ei oltu tehty ainuttakaan juttua.

Kuvio 2. Juttujen määrien tarkka jakautuminen prosentuaalisesti

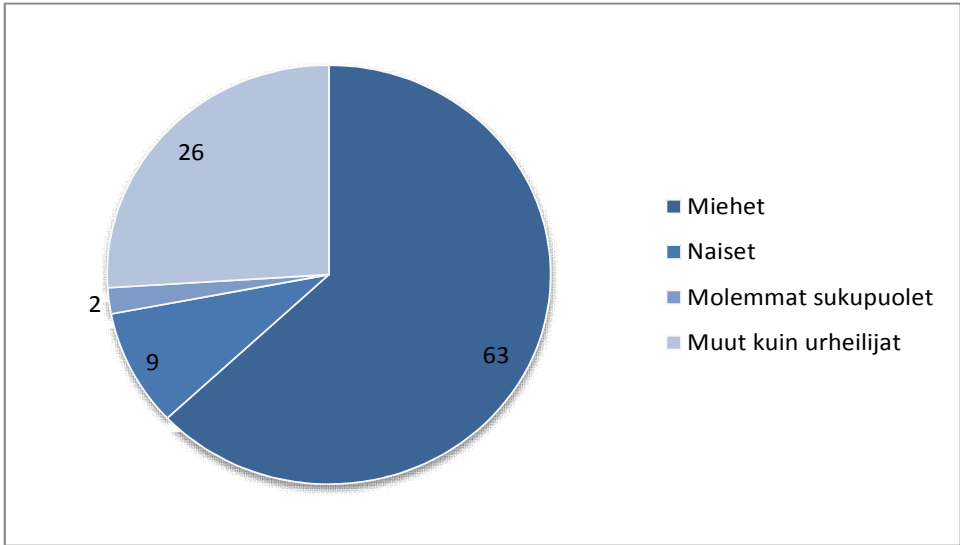
Seuraavalla sivulla olevassa taulukossa näkyvät urheilujuttujen määrät kolmen viikon ajalta. Taulukkoon on otettu mukaan mies- ja naisurheilijat, molemmat sukupuolet ja muut kuin urheilijoista kertovat jutut. Liitteeksi olen lisännyt tarkemman erittelyn, josta näkyvät ulkomaalaisten ja kotimaisten urheilujuttujen määrät (liite 1).

Pvmäärä	Miehet	Naiset	Molemmat sukupuolet	Muut kuin urheilijat	Yhteensä
17.09.12	13	1	1	1	16
18.09.12	9	0	0	1	10
19.09.12	11	3	0	0	14
20.09.12	13	3	0	2	18
21.09.12	6	0	0	5	11
22.09.12	12	0	0	4	16
23.09.12	6	0	0	4	10
01.10.12	4	2	1	3	10
02.10.12	4	0	0	3	7
03.10.12	9	1	2	5	17
04.10.12	6	1	0	2	9
05.10.12	7	1	0	4	12
06.10.12	8	2	0	2	12
07.10.12	8	1	0	1	10
15.10.12	5	1	2	5	13
16.10.12	7	1	0	4	12
17.10.12	8	1	0	5	14
18.10.12	6	1	0	4	11
19.10.12	8	0	1	3	12
20.10.12	12	1	1	1	15
21.10.12	7	2	2	0	11
Yhteensä	169	22	10	59	260

Taulukko 1. Urheilujuttujen määrät Helsingin Sanomissa viikoilla 38, 40 ja 42

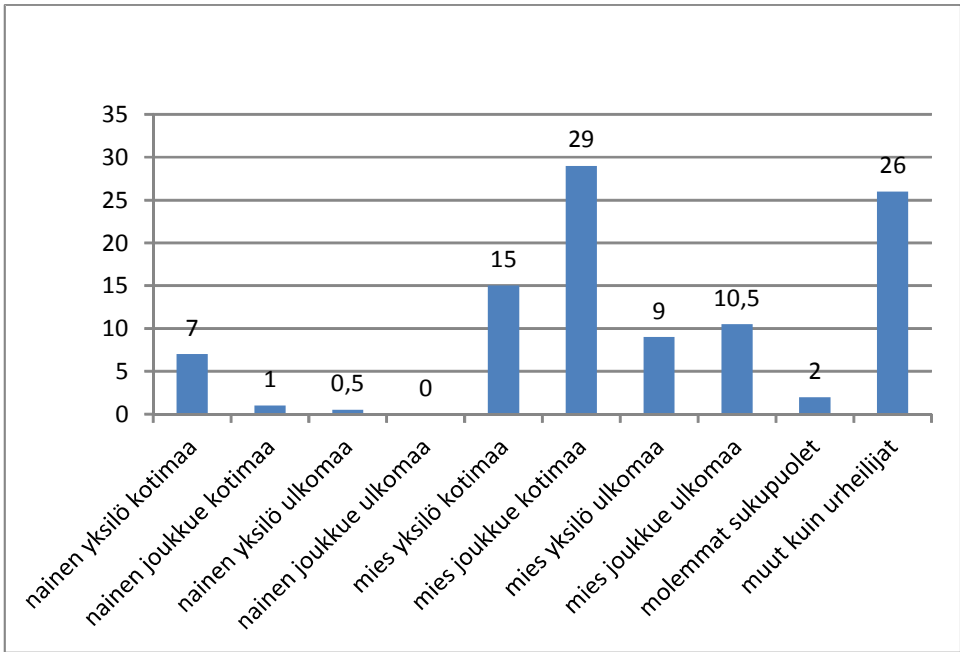
4.2 Palstatila – Miesurheilijat saavat palstatilaa

Palstatiloja tarkasteltaessa miesten ylivoimaisuus Helsingin Sanomien urheilusivuilla käy vielä ilmeisemmäksi. Koko palstatilamäärästä 63 prosenttia käsitteli miesten urheilua. Vastaava luku naisilla on vain 9 prosenttia. Jutut, joissa käsiteltiin muita kuin urheilijoita, sai palstatilasta kaikkiaan 26 prosenttia, ja ne jutut, joissa käsiteltiin molempia sukupuolia, 2 prosenttia.

Kuvio 3. Juttujen palstatilojen jakautuminen prosentuaalisesti

Tarkasteltaessa tarkemmin palstatilaprosentteja käy ilmi, että kotimaiset miesjoukkueurheilijat saivat palstatilasta kaikkiaan 29 prosenttia. Kotimaiset naisjoukkueurheilijat jäivät reippaasti heidän varjoonsa prosentillaan. Vastaavasti kotimaisten miesyksilöurheilijoiden palstatila oli 15 prosenttia ja kotimaisten naisyksilöurheilijoiden 7 prosenttia. Ulkomaalaiset miesjoukkueurheilijat saivat 10,5 prosenttia palstatilasta, ulkomaalaiset miesyksilöurheilijat 9 prosenttia, ulkomaalaiset naisyksilöurheilijat 0,5 prosenttia ja ulkomaalaiset naisjoukkueurheilijat 0 prosenttia.

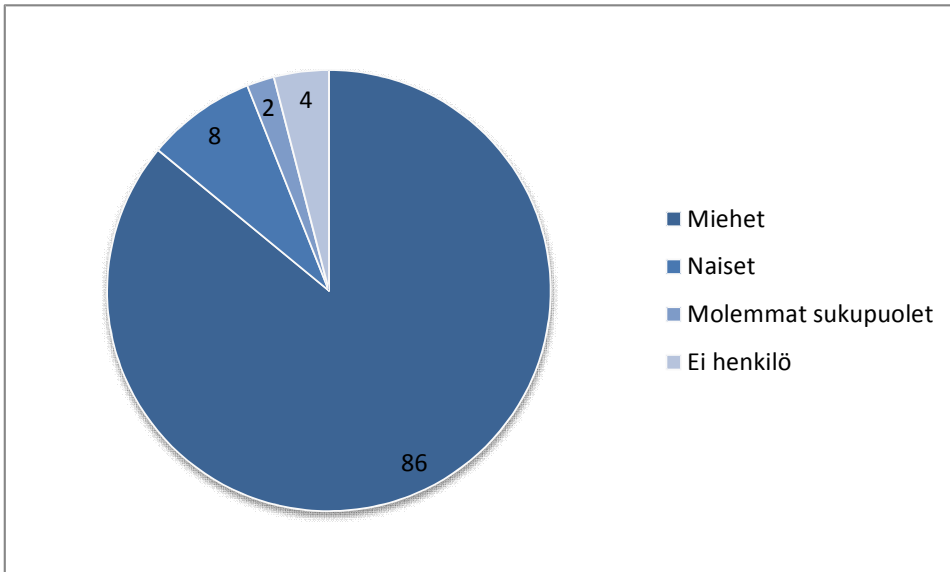
Kuvio 4. Juttujen palstatilojen tarkka jakautuminen prosentuaalisesti

Palstatilaprosentit kertovat saman asian kuin juttujen määrät. Naisurheilijat jäävät niin kotimaisten kuin ulkomaisten miesurheilijoiden varjoon, mutta myös muut kuin urheilijat saavat paljon enemmän tilaa Helsingin Sanomien urheilusivuilla kuin naisurheilijat.

4.3 Kuvitus – Miehet näkyvät kuvissa

Kaikkiaan Helsingin Sanomien urheilusivuilla oli kuvia 238 kappaletta. Lukuun on laskettu mukaan kaikki kuvat lukuun ottamatta toimittajien kuvia. En kategorisoinut kuvia sen tarkemmin, erittelin vain oliko kuvattavana mies, nainen, molemmat vai ei-henkilö.

Kuvista 205:ssä esiintyi mies, 19:ssä nainen, 10:ssä ei ollut henkilöä laisinkaan ja 4:ssä olivat molemmat sukupuolet edustettuina. Miehet olivat siis kuvattuina 86 prosentissa kuvista, naiset 8 prosentissa, ei-henkilökuvia oli 4 prosenttia ja molemmat sukupuolet olivat 2 prosentissa kuvista.

Kuvio 5. Jutuissa esiintyvien kuvien jakautuminen prosentuaalisesti

Tyyliltään kuvissa ei ollut eroja. Sukupuolesta riippumatta kuvat olivat tilanne- tai kasvokuvia. Niissä kuvissa, joissa henkilöitä ei ollut, oli kuvattu joko ravihevosta, yleisöä tai jotain tiettyä yksityiskohtaa, kuten romuttunutta formula-autoa tai nyrkkeilijän käsien teippaamista.

Naiset ja miehet oli kuvattu samalla tavalla eli naisia ei seksualisoitu kuvien kautta. Tämä näkyi erityisesti taitoluistelija Kiira Korvesta tehdyssä jutussa. Korven kauneuteen on kiinnitetty mediassa runsaasti huomiota. Esimerkiksi MTV3 uutisoi urheilumaailman seksisymboleista tehdystä listauksesta, johon Korpikin oli nimetty. (Kiira Korpi urheilumaailman seksisymboleiden listalle, hakupäivä 22.10.2012.) Kuitenkin Helsingin Sanomien 6. lokakuuta ilmestyneessä numerossa, jossa urheilun pääuutisena oli uutisanalyysi Korven alkavasta kaudesta, ei pääkuvana ollut tyypillinen taitoluistelijasta otettu kilpailutilannekuva. Sen sijaa pääkuvana oli käytetty grafiikkaa, jossa Korven kasvot oli pikselöity. Jutussa oli myös kaksi pienempää kuvaa, jotka olivat kilpailutilanteista. Jutun otsikko ”Muutakin kuin kauniit kasvot” kertoo hyvin jutun punaisen langan. Siinä toimittaja analysoi Korvella olevan mahdollisuudet huipulle lajissaan ja että häntä tulisi arvostaa kauniista kasvoista huolimatta.

Pääkuvana käytetty grafiikka tukee hyvin itse juttua, ja oli mielenkiintoista huomata, ettei Helsingin Sanomat ollut käyttänyt tyypillistä kuvaa Korvesta.

Toinen hyvä esimerkki naisten ja miesten tasa-arvosta kuvituksien aiheiden kannalta on 19. syyskuuta ilmestyneestä lehdestä. Siinä urheilusivujen pääjuttuna oli henkilökuva vapaaottelija Katja Kankaanpäästä. Jutun kuvituksena oli kuva, jossa Kankaanpää sitoo vastustajansa tiukasti kehän lattiaan. Seksi ja kauneus olivat jopa hyvin maskuliinisesta tilannekuvasta kaukana.

Vaikka aiheiden osalta kuvat olivat tasa-arvoisia, on kuitenkin muistettava, että miehistä otettuja kuvia oli suurin osa urheilusivujen kuvista. Naiset saavat näkyvyyttä kuvien kautta vielä vähemmän kuin tekstien avulla. Kuvat ovat tärkeässä asemassa lehtien sivuilla, koska lukijan huomio kiinnittyy ensimmäiseksi sivulla nimenomaan kuviin.

4.4 Toimittajan sukupuoli – Miehet kirjoittavat

Yli puolet Helsingin Sanomien urheilusivuilla esiintyneistä jutuista oli miestoimittajien kirjoittamia. 260 jutusta 141 oli miestoimittajan käsialaa ja vain kolme kertaa kirjoittajana oli nainen. Yhden jutun oli tehnyt TET-harjoittelussa ollut yhdeksäsluokkalainen poika ja loppuihin 115 ei ollut merkitty tarkkaa kirjoittajaa. Näissä jutuissa tekijänä oli uutistoimisto tai sanomalehti, kuten HS, STT, Reuters tai TT.

Helsingin Sanomien urheilutoimituksen vahvuus on kaikkiaan 11 työntekijää, joista kaksi toimii esimiehinä ja loput yhdeksän urheilutoimittajina. Urheilutoimituksen työntekijöiden joukossa ei ole tällä hetkellä ainuttakaan naista. (Räisänen, 7.11.2012, puhelinhaastattelu.)

Juttujen sisältöön tai kirjoitustyyliin toimittajan sukupuolella ei tunnu olevan merkitystä. Helsingin Sanomien miesurheilutoimittajat kirjoittavat samalla tyyllillä niin miehistä kuin naisista, eli trivialisointia ei ilmene lehden sivuilla.

Naisurheilijoita ei vähätellä eikä ”tytötellä” vaan heistä tehdyt jutut ovat yhtä laadukkaita ja huippu-urheilumaisia kuin miehistäkin kirjoitetut.

Ainoa asia, mihin uskon toimittajan sukupuolen vaikuttavan, on juttujen ideoiminen. Naisurheilutoimittajan on kenties helpompi havaita naisurheilussa tapahtuvia asioita, ja ideoida niistä juttuja. Tämä on vain oma mielipiteeni, joka pohjautuu omaan työkokemukseeni Etelä-Suomen Sanomien urheiluosastolla. Huomasin, että ideoin helpommin naisurheilijoista kertovia juttuja kuin miehistä, koska minua itseäni kiinnostaa seurata naisten edesottamuksia urheilun saralla.

4.5 Sisällönanalyysi – Naisjalkapalloilijoita ei vähätellä

Sekä Suomen miesten että naisten jalkapallomaajoukkueet pelasivat syksyn 2012 aikana kaksi karsintaottelua arvokisoihin. Naiset karsivat pääsystä EM-kisoihin ja miehet MM-kisoihin. Naiset kohtasivat Viron 16.9. ja Ukrainan 20.9. Miehet pelasivat Ranskaa vastaan 8.9. ja Georgiaa 13.10.

Neljästä jutusta kolme (liitteet 2, 3 ja 5) oli nostettu urheilusivujen ensimmäisen sivun pääjutuksi. Ainoastaan naisten viimeinen EM-karsintaottelu (liite 4) oli uutisoitu pienemmin. Se oli sijoitettu urheilun kakkossivun yläreunaan. Jutun mitan perusteella sen voisi luokitella pieneksi kakkosjutuksi. Jutussa ei myöskään ollut kuvaa, toisin kuin kaikissa muissa jalkapallomaajoukkueiden jutuissa. Palstatilaa juttu oli saanut 9,4 prosenttia.

Kolme pääjuttua olivat kooltaan samanlaiset eli palstatilaa oli annettu niille kaikille 56,6 prosenttia. Niissä kaikissa oli kaksi kuvaa sekä kuvallinen kainalojuttu, joka sai palstatilaa 18,8 prosenttia. Näin ollen kaikki kolme juttua saivat kokonaisuudessaan tilaa 75 prosenttia urheilun ensimmäisestä sivusta. Kuvitukset olivat kaikissa kolmessa jutussa hyvin samantyyppisiä tilannekuvia pelistä. Huomattavaa on, että naisten toiseksi viimeisestä ottelusta kertova juttu (liite 3) oli tehty uutisanalyysin muotoon. Miesten jutut sen sijaan olivat molemmat normaaleita pääjuttuja.

Tekstien sisällössä ei ollut juurikaan eroja. Suurimman eron teki se, että naisista kertovat jutut olivat uutisanalyysi ja pieni kakkosjuttu. Uutisanalyysissä toimittaja keskittyi tulevan EM-turnauksen ja Suomen joukkueen mahdollisuuksien analysoimiseen; pienessä kakkosjutussa puolestaan kerrattiin lyhykäisesti ottelun tapahtumat ja valotettiin hiukan maajoukkueen tulevaa leiriä marraskuussa. Miesten A-maajoukkueesta kertovissa jutuissa sen sijaan käytiin läpi pelin tapahtumat, eikä niissä analysoitu sen tarkemmin joukkueen edesottamuksia. Miesten jutuissa sitaatteja oli käytetty enemmän kuin naisten jutuissa.

Juttujen erot selittyvät sillä, että naiset varmistivat jo toiseksi viimeisessä ottelussaan pääsyn kesän EM-karkeloihin. Toimittajan kirjoittama uutisanalyysi oli paikallaan, sillä sen kautta oli helppo kartoittaa naisten joukkueen tilannetta ja tulevaisuutta. Miehet puolestaan karsivat vielä pitkään pääsystä MM-kisoihin, joten kahdesta ensimmäisestä ottelusta on turha kirjoittaa sen tarkempaa analysointia. Miesten MM-kisat pelataan vasta vuonna 2014.

On myös ymmärrettävää, miksi naisten viimeisestä ottelusta kirjoitettiin pienempi juttu. Jos tilanne olisi ollut toinen ja kyseisestä ottelusta olisi riippunut naisten joukkueen kohtalo, siitä olisi varmasti uutisoitu isommin. Nyt kuitenkin tiedettiin jo etukäteen, että ottelulla ei ole merkitystä EM-kisalipun kannalta. Jäin kuitenkin miettimään, miten miesten kohdalla olisi toimittu vastaavassa tilanteessa. Epäilen vahvasti, että heidän ottelustaan olisi kirjoitettu jälleen pääjuttu, vaikka ottelun tuloksella ei olisikaan ollut mitään merkitystä. Todennäköisesti jutussa olisi ruodittu joukkueen mahdollisuuksia itse kisoissa, joten naistenkin ottelusta olisi voitu tehdä tuon tyyppinen juttu sen sijaan, että se haudattiin urheilun toiselle sivulle.

Kirjoitusasultaan jutuissa ei ollut eroja. Kaikissa niissä kielenkäyttö oli samantyyppistä, eikä naisten joukkuetta missään nimessä vähätelty tai trivialisoitu. Uutisanalyysissä toimittaja kehui suomalaisten naisten edesottamuksia ja nosti esille sen, että pienistä harrastajamääristä huolimatta

Suomella on realistiset mahdollisuudet menestyä naisten jalkapallossa ja että suomalaiset naispallolijat pelaavat maailmalla naisten kovimmissa liigoissa.

Sävyltään jutut erosivat toisistaan. Miesten A-maajoukkuetta käsittelevissä jutuissa oli negatiivisempi sävy, tosin ensimmäisessä jutussa toimittaja nosti selvästi esille joukkueiden tasoeron ja sitä kautta teki jutusta Suomen tappiosta huolimatta myönteisemmän. Toisessa jutussa toimittaja oli selvästi negatiivisempi, vaikka ottelu päättyi tasapeliin. Toimittaja kuvasi tätä tasapelitulosta kamalaksi. Myös naisten A-maajoukkueen viimeisestä pelistä tehty lyhyt juttu oli sävyltään negatiivinen, vaikka toimittaja olikin yrittänyt tehdä jutusta positiivisemmän selittämällä naisten tappiota erilaisilla tavoilla. Lisäksi jutussa oli huvittava pieni heitto toimittajan taholta miesten maajoukkuetta kohtaan: ”Suomen miesten kannattaisi pyrkiä samaan niin ehkäpä vastustajat karsinnoissa helpottuisivat”. Toimittaja viittasi kirjoituksellaan siihen, että naisten maajoukkue oli rankattu EM-karsinnoissa parhaaseen ryhmään eli vastustajat olivat heikompitasoisia.

Naisten joukkueen voitto-ottelusta tehty juttu sen sijaan henki positiivisuutta. Eroja kuvastaa parhaiten kahden pelaajan lausahdukset: naisten maajoukkueen kapteeni Maija Saari totesi ”joukkueen pystyvän kaatamaan kenet tahansa Euroopassa”, miesten maajoukkueen keskuspuolustaja Joonas Toivio puolestaan tuhahti lyhyesti ja ytimekkäästi että häntä ”v-tuttaa”. Saaren ja Toivion sanat kiteyttävät hyvin Suomen jalkapallomaajoukkueiden tilanteen nykyään: naisilla on mahdollisuuksia, miehillä ei.

4.6 Vertailu aiempiin tutkimuksiin

Haaga-Helmin ammattikorkeakoulussa opiskellut Antti Honkanen kirjoitti vuonna 2011 opinnäytetyönsä hyvin pitkälti samasta aiheesta kuin minä. Hän tarkasteli myös Helsingin Sanomien urheilusivuja työssään ”Epätasa-arvoa urheilusivuilla – Helsingin Sanomien urheilusivujen analysointia”. Honkanen analysoi Helsingin Sanomien urheilusivuja kahden viikon ajalta ja tarkasteli kummat saavat enemmän näkyvyyttä: mies- vai naisurheilijat. (Honkanen 2011, 11–12.)

Honkasen analysointijakson aikana urheilujuttuja oli tehty 205 kappaletta. Honkasen kategorisointi oli väljempää kuin minun, hän jakoi jutut vain kolmeen kategoriaan: miehistä, naisista ja molemmista sukupuolista kertoviin (Honkanen 2011, 20–21.) Tämän takia meidän tutkimuksemme eivät käy täysin yksi yhteen, mutta niiden kautta on mahdollista tutkia suuntaa antavasti, ovatko Helsingin Sanomien urheilusivut muuttuneet yhden vuoden aikana.

Honkasen opinnäytetyössä 205 jutusta 168 käsitteli miehiä, 15 naisia ja 22 molempia sukupuolia. Prosentteiksi muutettuna miehistä kirjoitettiin 82 prosenttia kaikista jutuista, naisista 7,3 prosenttia ja molemmista sukupuolista 10,7 prosenttia (Honkanen 2011, 20–21.) Omassa tutkimuksessa vastaavat luvut ovat 65 prosenttia, 8 prosenttia ja 4 prosenttia.

Eron syynä voi olla kaksi eri seikkaa. Ensinnäkin, Honkanen ei ollut erotellut erikseen muista kuin urheilijoista käsitteleviä juttuja. Minä puolestani tein tämän, ja näiden juttujen määrä oli 23 prosenttia kaikista jutuista. Suurimmassa osassa juttujen aiheina olivat miehet (esimerkiksi valmentajat, joukkueenjohtajat ja seurojen toimitusjohtajat). Laskettaessa saamani miesurheilijoista ja muista kuin urheilijoista kertovat jutut yhteen, luvuksi tulee 88 prosenttia. Tämä on hyvin lähellä Honkasen saamaa prosenttilukua.

Toinen mahdollinen syy opinnäytetöidemme tuloksien eroon olisi se, että Helsingin Sanomissa olisi vähennetty miesurheilijoista kertovien juttujen määrää. En kuitenkaan usko tätä, vaan epäilen prosenttilukujen eron löytyvän nimenomaan näistä jutuista, joissa kerrotaan muista kuin urheilijoista. Lisäksi naisurheilijoista kertovien juttujen määrä on meidän molempien analyyseissa lähes samat. Molempien sukupuolten kohdalla ero on suurempi, mutta ei hälyyttävästi. Ero selittynee sillä, että valitsemani ajanjakson aikana yksinkertaisesti meneillään oli vähemmän sellaisia urheilutapahtumia, joissa molemmat sukupuolet kilpailisivat.

Suomen Liikunnan ja Urheilun tekemässä tutkimuksessa päästään samoihin lukuihin Honkasen kanssa. Tutkimuksessa esitellään Helsingin Sanomien urheilusivujen juttumäärät yhden viikon (7.–13.4.1997) ajalta. Tuolloin miehistä kertovia juttuja oli 84,1 prosenttia, naisista 8,3 prosenttia ja molemmista sukupuolista 7,6 prosenttia. (Miehet ja naiset liikunnassa ja urheilussa 2004, hakupäivä 24.10.2012.)

Verrattaessa minun ja Honkasen laskemia palstatilamääriä, törmäämme samaan kategorisointien erilaisuudesta kumpuavaan ongelmaan. Honkanen laski vain mies- ja naisurheilijoiden saamat tilat, joten hänen lukunsa eroavat omista laskelmistani miesten osalta melko lailla. Honkasen tutkimuksessa miesurheilijat saivat 91,8 prosenttia koko palstatilasta ja naiset 8,2 prosenttia. (Honkanen 2011, 22–23.) Vastaavat lukuni ovat 63 prosenttia ja 9 prosenttia. Jälleen kerran miesten kohdalla oleva huima ero selittyy sillä, että minulla oli laajempi kategorisointi. Ne jutut, joissa käsiteltiin muita kuin urheilijoita, saivat 26 prosentin palstatilan.

Vertailusta käy kokonaisuudessaan ilmi karu totuus. Naisten näkyvyys Helsingin Sanomien urheilusivuilla ei ole lainkaan muuttunut vuosien 2011 ja 2012 aikana, ja se on ollut yhtä pientä myös vuonna 1997. Se pysyttelee alle 10 prosentin miesten saadessa selvästi enemmän medianäkyvyyttä.

4.7 ”Olisi voinut olla”

Analysoimani ajanjakson aikana katsastin joka päivä Ampparit.com -internetsivuston tarjonnan. Jokaiselle ajanjaksoni päivistä olisi ollut mahdollista laittaa useampi naisurheilijoista kertova juttu. Kyseiset jutut, joita oli eri internetsivustoilta, olivat mitaltaan internetiin sopivia eli lyhyitä, mutta niistä olisi voinut tehdä pitempiäkin. Helsingin Sanomiin uutiset olisivat sellaisenaan sopineet joko pieninä kakkosjuttuina tai lyhyinä pätkinä.

Jääkiekon naisten SM-sarjasta, koripallon naisten SM-sarjasta tai salibandy naisten SM-sarjasta ei kirjoitettu riviäkään analysoimani jakson aikana. Kuitenkin miesten puolella kaikki edellä mainitut lajit saivat näkyvyyttä enemmän tai vähemmän. Koripallo ja salibandy jäivät pahasti jääkiekon ja edelleen käynnissä olleen jalkapallokauden jalkoihin, mutta ne saivat kuitenkin omat ennakkojuttunsa. Jalkapallon naisten Liigan peleistä ei kirjoitettu, mutta PK-35:n voitto Suomen Cupissa oli huomioitu 1.10. lehdessä ("Ei uutta naisjalkapalloilussa – PK-35 voitti cupin").

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Yksi asia on selkeä: miesurheilijoiden ylivoima naisurheilijoihin nähden Helsingin Sanomien urheilusivuilla on valtaisa. Niin kotimaiset kuin ulkomaiset miesurheilijat saavat määrällisestä ja palstatilallisesti enemmän näkyvyyttä kuin naisurheilijat. Kuvat kertovat myös omaa karua kieltään: miehet ovat kuvien kohteena yksitoista kertaa useammin kuin naiset.

Vaikka miesurheilijat saavat enemmän näkyvyyttä, ovat naisurheilijat yhdessä asiassa samalla tasolla heidän kanssaan. Sisällönanalyysi osoittaa, että niin mies- kuin naisurheilijoista kirjoitetaan samalla tyyllillä. Naisurheilijoita ei siis vähätellä tai ”tytötellä”, vaan heistä luodaan tekstin kautta samanlaista huippu-urheilijamaista kuvaa kuin miesurheilijoistakin. Myös kuvat on sisällöltään samanlaisia riippumatta siitä, onko niissä kuvattu mies- tai naisurheilijaa.

Erityisen huomattavia ovat kolme seikkaa. Ensiksikin jutut, joissa kohteina ovat muut kuin urheilijat, saavat myös paljon näkyvyyttä. Tämä on mielestäni erinomainen asia, sillä nämä jutut kertovat urheilun monimuotoisuudesta ja tuovat vaihtelua ainaisiin otteluselostuksiin ja urheilijoiden henkilöhaastatteluihin.

Toiseksi, ulkomaalaiset miesurheilijat saavat enemmän näkyvyyttä kuin kotimaiset naisurheilijat. Syy tähän löytynee siitä, että ulkomaalaiset sarjat ovat useassa eri lajissa tasokkaampia kuin vastaavat kotimaiset. Yksilöurheilun puolella on myös paljon enemmän huippu-urheilijoita eri lajeihin eli on enemmän urheilijoita, joista uutisoida. Lisäksi suomalaisia miesurheilijoita ja -valmentajia urheilee ja toimii ulkomaalaisissa sarjoissa. On siis luonnollista, että Suomen media seuraa myös ulkomaalaisia sarjoja ja urheilijoita. Silti suomalaisena mielestäni kotimaisten naisurheilijoiden tulisi saada vähintään sama medianäkyvyys kuin ulkomaisten miesurheilijoiden.

Kolmanneksi, erityisesti naisten joukkuelajeista kirjoitetaan vähän. Määrällisesti kotimaiset naisjoukkueet esiintyivät 2 prosentissa jutuista, ulkomaalaisista

naisjoukkueista ei ollut kirjoitettu ainuttakaan juttua. Palstatilaa kotimaiset naisjoukkueet saivat vain prosenttia. Naisurheilusta kirjoittaminen on painottunut yksilölajeihin, jotka olivat saaneet yhteensä 7,5 prosenttia palstatilasta. Yksilölajeissakin on huomioitava, että kotimaiset naisurheilijat saavat enemmän näkyvyyttä kuin ulkomaiset kilpasiskonsa. Naiset kuitenkin urheilevat joukkuelajeissa niin meillä kuin maailmalla, joten on outoa, että heitä ei huomioida Helsingin Sanomien urheilusivuilla. Etenkin jos otetaan huomioon, että esimerkiksi Suomen naisten jalkapallo-, jääkiekko- ja salibandymaajoukkueet ovat saavuttaneet arvokisoissa hienoja tuloksia.

6 SYITÄ EPÄTASA-ARVOON

Analyysistä käy ilmi, että Helsingin Sanomien urheilusivuilla todella vallitsee epätasa-arvo nais- ja miesurheilijoiden välillä. Tässä luvussa olen esittänyt syitä kyseiseen ilmiöön.

6.1 Historialliset seikat

Urheilujournalismissa on edelleen näkyvässä sen historia. Urheilujournalismin kehittivät miesaktiivit, jotka loivat pohjan nykyaikaiselle urheilujournalismille. Kyseiset miesaktiivit kehittivät urheilujournalismin kielen ja ihanteet, jotka molemmat ovat hyvin maskuliinisia ja patrioottisia. Esimerkiksi yksi Suomen urheilujournalismin ”isistä”, Martti Jukola, näki urheilun hyvinkin miehisenä ja patrioottisena. (Pänkäläinen 1998, 5, 13, 21.)

Ne ovat miesten parhaita, jotka kykenevät kaatumaan kilpailuissa ja jotka vielä puolikuolleina ajattelevat maansa parasta. Sellaisia poikia tarvitsee isänmaa aina ja sellaisiin poikiin se voi luottaa. (Pänkäläinen 1998, 13.)

Jukolan sanat kuvaavat hyvin urheilujournalismin alkutaivalta. Miehet urheilevat, edustavat maataan ja nousevat sankareiksi onnistuessaan. Jukolan sanoissa on myös huomattavaa se seikka, että urheilua verrataan usein sotimiseen. Urheilukielessä on yhä käytössä sellaisia metaforia kuin ”taistelemineen”, ”laukomineen” ja ”ampumineen”. Nämä metaforat kumpuavat paitsi miesten keksimästä urheilukielestä, myös siitä, että urheilu kytkeytyi voimakkaasti Suomen puolustusvoimiin etenkin sotiemme aikana ja niiden jälkeen (Pänkäläinen 1998, 6, 21.) Puolustusvoimat olivat miesten valtakuntaa aina vuoteen 1995 saakka, jolloin naiset saivat mahdollisuuden suorittaa vapaaehtoisen asepalveluksen. (Lähes ennätysmäärä naisia haki armeijaan, hakupäivä 8.11.2012.)

Näistä historiallisista tosiseikoista johtuen naisurheilijat ovat marginaalissa edelleen. Naiset itsekin kritisoivat urheilemista aina 1930-luvulle saakka. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.) Pidettiin epäsopivana, että naiset olisivat hikoilleet samoissa lajeissa kuin miehet. Naisten kohdalla pidettiin sopivampana niitä lajeja, joissa tavoitteena oli terveyden ja kauneuden edistäminen. Asiaa perusteltiin sillä, että urheilun fyysisyys ei sovelle naisten ruumiille fyysisesti. (Pirinen 2006, 13.) Esimerkiksi ensimmäiset olympialajit, joihin naiset saivat osallistua, olivat tennis, golf, jousiammunta ja taitoluistelu. (Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, hakupäivä 11.10.2012.) Kaikki edellä mainitut lajit ovat ”naisellisia”, ja niissä naisen kauneus pääsee esille ja hikipisarot eivät nouse pintaan. Tenniksen kohdalla on huomattava, että laji on muuttunut vuosien varrella naisten kohdalla hyvinkin fyysiseksi, mutta samalla se on yksi harvoista lajeista, jossa naiset edelleen käyttävät hameita. (Silmänruokaa tenniskentällä, hakupäivä 11.10.2012).

Edelleen urheilu on kaikilta osiltaan miesvaltainen ala. Liikunnan vapaaehtoistehtävissä enemmistö on miehiä, liikuntaseurojen harrastajista enemmistö on miehiä, Suomen Liikunnan ja Urheilun jäsenjärjestöjen hallituksissa enemmistö on miehiä, valtakunnallisten ja alueellisten liikunnan koulutuskeskusten opiskelijoista lievä enemmistö on miehiä, lajiliittojen ja seurojen valmentajista enemmistö on miehiä sekä huippu-urheilun urheilijakohtaisista tuista enemmistö menee miehille. (Miehet ja naiset liikunnassa ja urheilussa 2004, hakupäivä 11.10.2012.) Lisäksi naisurheilutoimittajia on noin 50 Urheilutoimittajain liitossa, jossa kaikkiaan jäseniä on noin 400. (Naisurheilutoimittajat kisa-aitiossa, hakupäivä 24.10.2012.)

Kun otetaan huomioon urheilujournalismin historian paine, ei ole mikään ihme, että naisurheilijat ovat selvässä sivuroolissa Helsingin Sanomien urheilusivuilla.

6.2 Yleisön mielipide

Urheilutoimittajat ovat todenneet kirjoittavansa siitä, mistä yleisö pitää. Kun yleisönä ovat nuoret ja keski-ikäiset miehet, on luontevaa, että urheilu-uutiset käsittelevät nimenomaan miesten lajeja. Esimerkiksi vuoden 2008 SM-liigan finaaaleita televisiosta seuranneista 66 prosenttia oli miehiä (Mies pitää jääkiekosta, hakupäivä 25.10.2012.)

Vaikka naiset ovat urheilun katsojinakin olleet pitkään marginaalissa, on muutosta tapahtunut. SLU:n tutkimuksesta käy ilmi, että vuonna 1999 naisista 30 prosenttia oli ollut katsojana urheilukilpailuissa viimeisen 12 kuukauden aikana (Miehet ja naiset liikunnassa ja urheilussa 2004, hakupäivä 11.10.2012.) Elixir Sport -televisio-ohjelmaa seurasi vuonna 2002 keskimäärin 190 000 katsojaa, eikä mies- ja naiskatsojien määrissä ollut juurikaan eroja. Vaikka Elixir Sport onkin keskittynyt enemmän kuntoliikuntaan, on ohjelman formaattina tarkoitus yhdistää kuntoliikuntaa ja kilpaurheilua. (Elixir Sportin katsojakeskimäärä lähes 200 000, hakupäivä 25.10.2012.) Lisäksi vuonna 2004 naisten jääkiekon MM-kisojen Suomen pronssin jälkeen useat miehet ottivat yhteyttä tasa-arvovaltuutettuun kyllästyneinä urheilun yksipuoliseen mediatarjontaan. (Miehet ja naiset liikunnassa ja urheilussa 2004, hakupäivä 11.10.2012.)

Yksipuolisesta miesurheilun uutisoimisesta syntyy ikävä kierre. Jos yleisö haluaa lukea miesurheilusta, kirjoitetaan miesurheilusta ja miesurheilu saa medianäkyvyyden ansiosta lisää taloudellista tukea. Asia toimii myös toiseen suuntaan: kun miesurheilu saa medianäkyvyyttä, yleisö kiinnostuu siitä ja jälleen miesurheilu saa lisää taloudellista tukea, koska mitä enempi on lukijoita tai katsojia, sitä suurempi ostovolyymi muodostuu mainostajille.

6.3 Urheilu ja raha

Urheilussa liikkuvat suunnattomat rahasummat. Pelaajien ja valmentajien palkkiot, mainostajien sponsorirahat, voittopalkinnot ja eri kilpailutapahtumien tuotot eivät jää pikkusummiin. Vedonlyönti on myös osa urheilun maailmaa, ja sen piirissä liikkuvat valtaiset rahasummat. Täysin tarkkoja summia on mahdoton saada, mutta suuntaa antava on Veikkaus Oy:n viime vuoden liikevaihto 1 792,7 miljoonaa euroa (Avainluvut, hakupäivä 25.10.2012.)

Urheilun piirissä lyödään paljon vetoja, ja vedonlyöjät haluavat saada tietoa eri kohteista. Yksi tiedon lähde ovat juuri sanomalehdet. Naisten urheilussa ei pahemmin vedonlyöntikohteita ole, joten tämäkin asia tukee sitä, miksi miesten urheilu koetaan tärkeämmäksi kuin naisten.

Taloudelliset seikat aiheuttavat myös toisen naisurheilua marginalisoivan asian. Naisurheilijat saavat vähemmän tukia kuin miehet, joten urheilemisen ja muun elämisen yhteensovittaminen on vaikeampaa. Jos miesurheilija pystyy keskittymään täysipainoisesti kilpailemiseen ja harjoitteluun, ja naisurheilijan on lisättävä mukaan vielä jokin toinen työ, on hyvin pitkälti mahdollista, että naisurheilijan saavutukset jäävät vähäisemmiksi tai hän lopettaa urheilu-uransa aikaisemmin. Heikot saavutukset vaikuttavat puolestaan sponsorisopimuksiin ja medianäkyvyyteen.

Opetusministeriön, Olympiakomitean ja Urasäätiön vuosina 2002–2004 jakamista avustuksista käy ilmi, että niistä 67 prosenttia (496 miesurheilijaa) on annettu miesurheilijoille. Myös euromääräisesti miehet ovat saaneet enemmän avustuksia, peräti 66 prosenttia (noin 1,61 miljoonaa euroa). Naisurheilijoista 289 henkilöä sai avustuksia. Euromäärältään nuo avustukset olivat yhteensä noin 826 000 euroa. Vaikka luvut eroavat suuresti toisistaan, on muutosta kuitenkin tapahtunut. Esimerkiksi Urasäätiön jakamat avustukset ovat lähes samat niin miehillä kuin naisilla: itse asiassa vuosina 2003–2004 säätiö antoi enemmän tukea naisurheilijoille kuin miehille. (Miehet ja naiset liikunnassa ja urheilussa 2004, hakupäivä 27.10.2012.)

Vuoden 2012 alussa jaetut Opetusministeriön kesälajien avustukset jakaantuivat edelleen miesvoittoisesti. Kaikkiaan 90 urheilijasta 54 oli miehiä. Yhteensä yli miljoonan euron avustuksista miehet saivat 660 000 euroa, mikä on yli puolet. (Ministeri Arhinmäki jakoi kesälajien urheilija-apurahat, hakupäivä 27.10.2012.) Kesäkuussa jaetuista talvilajien avustuksista erot olivat suuremmat. Kaikkiaan 39 urheilijasta 27 oli miehiä, ja he saivat kokonaissummasta 465 000 euroa peräti 412 500 euroa. (39 talvilajien urheilijaa sai apurahan, hakupäivä 27.10.2012.)

Tarkasteltaessa urheilijoiden ansioita, nähdään jälleen miesten ylivoima. Vuonna 2011 Suomeen veronsa maksavista urheilijoista eniten tienasivat golfari Mikko Ilonen (330 000 euroa) ja keihäänheittäjä Tero Pitkämäki (300 000 euroa). Ensimmäinen naisurheilija listalla oli kymmenentenä alppihihtäjä Tanja Poutiainen 177 000 euron tuloillaan. Kyseisessä listassa ovat kuitenkin vain Suomeen veronsa maksavat. (Ilonen ja Pitkämäki omilla luvuillaan, hakupäivä 27.10.2012.) Esimerkiksi ulkomailla asuvan formulatähti Kimi Räikkösen tulojen arvioidaan olevan noin viisi miljoonaa euroa. (Tässä maailman eniten tienavat urheilijat – missä Räikkönen?, hakupäivä 27.10.2012.)

Koko maailman mittakaavassa nähdään myös sama miesten ylivoima palkkapussien koon suhteen. Talouslehti Forbesin listauksen mukaan maailman eniten tienava urheilija on nyrkkeilijä Floyd Mayweather 64,7 miljoonan euron tuloillaan. Sadan eniten tienavaan urheilijan listalle naisia pääsi vain kaksi: tenniksen pelaajat Maria Sharapova (26.) 22,1 miljoonan euron tuloillaan ja Li Na (81.) 14,6 miljoonan euron tuloillaan. (Tässä maailman eniten tienavat urheilijat – missä Räikkönen?, hakupäivä 27.10.2012.)

Eroja on siis edelleen niin nais- ja miesurheilijoiden saamien avustusten kuin palkkasummienkin suhteen. On kuitenkin muistettava, että avustuksia myönnetään sen mukaan, minkälaiset tulevaisuuden näkymät urheilijalla on. Mikäli naisurheilijoissa ei ole lupaavia yksilöitä, tukia ei jaeta. Kuitenkin uskon,

että mikäli naisurheilu saisi lisää medianäkyvyyttä, voisi se innostaa nuoria lahjakkuuksia harjoitteluun ja sitä kautta tekemään huipputuloksia sekä ansaitsemaan elantonsa urheilun kautta.

6.4 Kilpa- ja tulosurheilun suosiminen

Helsingin Sanomia analysoidessani esiin nousi kilpa- ja tulosurheilun suosiminen. Urheilu käsitteenä tarkoittaa huvi- tai kilpailumielessä harjoitettuja liikuntamuotoja fyysisen kunnon ylläpitämiseksi, virkistykseksi tai sääntöjen mukaisena kilpailuna, joissa saatetaan osittain käyttää hyväksi mekaanisia laitteita tai eläimiä. (Urheilu, hakupäivä 8.11.2012.)

Helsingin Sanomat keskittyy huippu-urheilun ohella niihin miesten lajeihin, joissa liikkuvat suuret rahat ja joita seuraavat suuret yleisöjoukot. Esimerkiksi jääkiekko ja Formula 1 saivat runsaasti palstatilaa, vaikka jääkiekossa pelataan joka viikko SM-liigaa ja jutut joissain määrin toistavat itseään ja Formula 1:ssä kilpailee vain kolme suomalaista kuljettajaa.

Miesten rahakkaan kilpaurheilun suosiminen vie palstatilaa naisurheilulta, sillä kuten totesin luvussa 6.3, naisurheilussa liikkuvat rahasummat eivät ole niin suuria kuin miesten puolella ja naisurheilussa katsojamäärät eivät yllä miesten vastaaviin. Esimerkiksi jääkiekossa miesten SM-liigaa seuraa paikan päällä noin 4 000 katsojaa per peli. (Yleisömäärät 2012-2013, hakupäivä 8.11.2012.) Naisten SM-sarjassa vastaava luku noin 75. (Yleisömäärät naisten SM-sarja, hakupäivä 8.11.2012.)

7 POHDINTA

Tavoitteenani oli osoittaa Helsingin Sanomien urheilusivuilla esiintyvä epätasa-arvo mies- ja naisurheilijoiden välillä. Hypoteesini pohjautui omaan lehden lukukokemukseeni. Tutkimusmenetelmäni oli analysoida Helsingin Sanomien urheilusivuja kolmen viikon ajalta. Analyysissä kiinnitin huomiota urheilujuttujen määrään, kokoon, kuvitukseen ja toimittajan sukupuoleen. Lisäksi tein sisällönanalyysin neljän jalkapalloaiheisen urheilujutun kautta. Työni teoriaosa pohjautui pitkälti Seppo Pänkäläisen Suomalainen urheilujournalismi -teokseen sekä Riitta Pirisen pro graduun ja Antti Honkasen opinnäytetyöhön.

Saamistani tuloksista käy ilmi, että naisurheilijat ovat marginaalissa Helsingin Sanomien urheilusivuilla. Sekä juttujen määrässä että koossa naisurheilijoista kertovat jutut häviävät miesurheilijoista kirjoitetuille. Kuvituksen osalta on nähtävillä sama ilmiö, suurimmassa osassa kuvista kohteena oli mies. Kuvituksien sisältö on kuitenkin samanlainen niin miesten kuin naisten suhteen eikä naisia seksualisoitu kuvien kautta.

Neljän jalkapalloaiheisen jutun sisällönanalyysi osoitti sen, ettei Helsingin Sanomissa seksualisoida, trivialisoida tai vähätellä naisurheilijoita. Heistä vain kirjoitetaan vähemmän, mutta itse tekstin sisältö on saman tyylistä kuin miesurheilijoidenkin kohdalla.

7.1 Tasa-arvo, hyvä journalismi vai yleisön tahto?

On selvää, että naiset ja miehet eivät esiinny tasa-arvoisesti Helsingin Sanomien urheilusivuilla. Aloin pohtimaan, mikä on tärkeintä: tasa-arvon toteutuminen, laadukas journalismi vai yleisön eli lukijoiden tahto?

Uutiskriteereitä (Uutiskriteerit ja uutiskynnys, hakupäivä 8.11.2012.) tarkastellessani en näe mitään syytä, miksei Helsingin Sanomissa voisi kirjoittaa enemmän naisurheilijoista. Journalistin ohjeissa todetaan myös heti

ensimmäisessä kohdassa, että journalisti on vastuussa yleisölle, jolla on oikeus tietää, mitä yhteiskunnassa tapahtuu. (Journalistin ohjeet, hakupäivä 8.11.2012.) Yleisöllä, tässä tapauksessa lukijoilla, on siis oikeus saada lukea myös naisurheilusta.

Totuus on se, että suomalaisia naisia on vähemmän kilpaurheilun maailmassa kuin suomalaisia miehiä. Tästä johtuen on mietittävä, pitääkö naisurheilijoista tehdä väkisin juttuja, vaikka varsinaista jutun aihetta ei olisikaan. Väkisin tehdyt jutut heikentävät lehden tasoa, joten laadukas journalismi mahdollisesti kärsisi tasa-arvon kustannuksella. On muistettava, että kaikki urheilijat ja joukkueet eivät voi saada urheilun palstatilaa, joka kuitenkin on yllättävän pieni Helsingin Sanomien kokoisessa lehdessä. Toimituksen on siis tehtävä selkeät kriteerit siitä, mitkä ovat tärkeitä aiheita ja mitkä eivät.

Kuvioon astuu tässä vaiheessa mukaan yleisö. Jos lukijoiden toiveena on saada lukea miesten kilpaurheilusta, toimitus valitsee miehistä kertovat jutut naisten edelle. Urheilun kaupallistuminen tukee myös miesten asettamista naisten edelle, sillä miesten puolella pyörivät isommat rahasummat.

Ikävä kyllä miesurheilijoista kirjoittaminen aiheuttaa kierteen. Yleisö lukee miesurheilijoista, koska lehdessä ei ole noteerata naisia juuri laisinkaan. Miesten medianäkyvyys saa sponsorit liikkeellä, joten miehet saavat enemmän rahaa urheilemista varten. Täysipainotteinen keskittyminen urheiluun tuottaa lahjakkaiden miesurheilijoiden kohdalla tuloksia, joten medianäkyvyys kasvaa jälleen.

En usko, että lukijat järkyttyisivät, vaikka Helsingin Sanomat linjaisivat urheilutoimituksessa seuraavan asian: joka ainoassa lehdessä on oltava vähintään yksi iso juttu naisurheilijasta. Isolla jutulla tarkoitan juttua, joka merkkimäärältään olisi vähintään 1 500 merkkiä.

On myös muistettava, että naisurheilun ja miesurheilun vertaaminen keskenään ei ole ongelmattonta. Naiset kilpailevat usein eri säännöillä kuin miehet, ja puhtaasti fyysisten ominaisuuksiensa takia heidän suorituksensa jäävät heikommiksi kuin miesten vastaavat. Miesurheilun saavutuksia pidetään normina, ja koska naiset eivät samoihin lukuihin yllä, ovat heidän suorituksensa automaattisesti heikompia. (Pirinen 2006, 14, 40.) Näin ei kuitenkaan todellisuudessa ole. Naisurheilu pitäisi nähdä omana asianaan, eikä verrata sitä miesurheilun luomiin tuloksiin.

Uskon vakaasti, että Suomessa ja ulkomailla urheilee riittävästi naishuippu-urheilijoita, joista voisi kirjoittaa laadukkaan journalismin raameihin istuvan jutun. Näin lehden urheilusivujen laatu ei kärsisi, naiset saisivat edes hitusen lisää medianäkyvyyttä ja lukijat pääsisivät tutustumaan paremmin naisurheiluun. Ongelmana tässä on se, että naisurheilijoille annettu tila olisi pois joltain toiselta. Mielestäni kuitenkin tärkeämpää on nostaa etenkin omaa kotimaista naishuippu-urheilua kuin tukea ulkomaalaista, jo runsasta medianäkyvyyttä nauttivaa mieshuippu-urheilua.

Analysoidessani Helsingin Sanomien urheilusivuja esille nousi myös toinen ongelmakohta naisurheilijoiden vähäisen näkyvyyden lisäksi. Koska Helsingin Sanomat keskittyy kilpa- ja tulosurheilun uutisointiin, ei urheilusivuilla ole juurikaan tilaa pienemmille lajeille tai urheilun muille osa-alueille.

Jotta Helsingin Sanomien urheilusivut todella olisivat nimensä mukaiset, tulisi niissä ottaa huomioon urheilun kenttä monipuolisemmin. Analysoimistani jutuista 59 kappaletta käsitteli muita kuin urheilijoita, mutta niistä vain alle kymmenessä aiheena oli jokin muu kuin huippu-urheiluun liittyvä asia, näistä esimerkkeinä jutut NHL:n työsulusta, urheiluvalmentajista tai ravihevosista.

Hyvänä esimerkkinä urheilun monipuolisuudesta oli juttu ”Kuka tietää, kuka on lahjakas?” 22.9.2012 ilmestyneessä Helsingin Sanomissa. Kyseinen juttu käsitteli kahden nuoren tytön isän Tommi Studen luomaa menestyskaavaa

junioriturheiluun. Juttu kiinnitti huomioni eritoten sen takia, että haastateltu oli tavallinen ihminen. Lisäksi Studen esittämä menestyskaava poikkeaa junioriturheilun nykykaavasta. Hän näkee, että mahdollisimman monen pitäisi pystyä harrastamaan urheilua mahdollisimman kauan ja mahdollisimman paljon. Stude peräänkuuluttaa ”kaikki pelaa” -asennetta, mikä on kateissa esimerkiksi monissa juniorijoukkueissa, joissa peluutetaan vain parhaimpia pelaajia. Juuri tällaiset jutut luovat kuvaa urheilun monipuolisuudesta, ja mielestäni Helsingin Sanomien olisi hyvä panostaa vielä lisää pienempiin lajeihin ja urheilun kaikkiin eri osa-alueisiin. Uskon, että tämä palvelisi lukijoita paremmin. Toki urheilufanit saattaisivat kritisoida muutosta, mutta heille on nykyään tarjolla useampi eri urheilulehti sekä eri lajeihin keskittyneitä lehtiä.

7.2 Oma arviointi opinnäytetyöstä

Opinnäytetyön tekeminen oli hyvin mielenkiintoista. Koen, että onnistuin työssäni ja että opin paljon urheilujournalismista, naisurheilusta ja analyyttisen tekstin tuottamisesta. Työni vastaa mielestäni tutkimuskysymykseeni ja olen tyytyväinen sen laajuuteen. Tiesin, että aihetta on pakko rajata, mutta samalla pyrin mahdollisimman kattavaan tutkimukseen. Ajankäyttöni onnistui, ja pysyin lähes aikataulussani. Olin tosin varannut aikatauluuni yhden ylimääräisen viikon, jotta saan työni varmasti valmiiksi ennen palautuspäivää.

Eniten ongelmia tuotti lähdeaineiston löytäminen. Urheilujournalismia ei ole tutkittu Suomessa kovinkaan paljoa, mutta huomasin, että 2000-luvulla aihe on lisääntynyt tutkijoiden keskuudessa.

Helsingin Sanomien urheilusivujen analysoiminen oli aikaa vievää, ja suurimman hankaluuden tuotti juttujen määrittäminen eri kategorioihin. Suurin osa jutuista oli hyvin selkeästi kategorisoitavissa, mutta muutamat niistä tuottivat todella päänvaivaa.

Itse kirjoitustyö sujui toimittajan rutiinilla, ja koenkin, että se oli helpoin osuus tämän työn tekemisessä. Myös työni aiheen keksiminen oli helppoa, koska omat kiinnostukseni kohteet ovat minulle selkeät.

7.3 Jatkokehittämisideat

Opinnäytetyöstäni olisi helppo tehdä jatkotutkimus. Sen voisi suorittaa kahdella eri tavalla: a) analysoitavien viikkojen lisääminen ja hajauttaminen koko vuoden ajalle tai b) Helsingin Sanomien ja yhden maakuntalehden vertailu keskenään urheilujuttujen osalta.

Mikäli analysoitavia viikkoja lisättäisiin ja ne hajautettaisiin koko vuoden ajalle, saataisiin tarkempi tutkimustulos. Erityisesti viikkojen hajauttaminen olisi tärkeää, koska urheilussa tapahtuu eri vuoden aikoina eri asioita. Esimerkiksi kesä- ja talvilajien kaudet alkavat ja loppuvat eri aikaan. Tämän lisäksi vuosittain järjestetään isommat arvokisat, jotka myös vaikuttavat otantaan. Kun analysointijakso olisi koko vuoden ajalta, pystyisi työn tekijä valitsemaan viikot tarkemmin, ja esimerkiksi sulkemaan työn ulkopuolelle nämä kansainväliset arvokilpailut.

Helsingin Sanomien ja maakuntalehden vertaaminen urheilusivujen osalta keskenään antaisi paremmin kuvaa siitä, millä tasolla naisurheilijoiden näkyvyys on maassamme. On muistettava, että Helsingin Sanomat on maamme suurin päivittäinen sanomalehti, joten sen sivuille eivät kaikista pienimmät uutiset mahdu. Maakuntalehdillä puolestaan on tarkoituksena uutisoida ilmestymisalueensa ihmisille myös paikallisista uutisista. Tämän takia niiden urheilusivuilla saattaisi olla jopa enemmän naisurheilijoista kertovia juttuja.

Hiukan hankalampi jatkotyö opinnäytetyölleni olisi vertailla Helsingin Sanomia jonkin ulkomaalaisen lehden urheilusivujen kanssa. Tällä vertailulla saisi tietoa siitä, millainen Suomen tilanne on verrattuna muihin maihin. Työ voisi keskittyä myös pelkästään ulkomaalaiseen sanomalehteen ja sen analysoimiseen.

Itseäni kiinnostaisi eniten vertailla keskenään television urheiluohjelmaa ja sanomalehden urheilusivuja. Haluaisin tutkia, kuinka naisurheilu näyttäytyy näissä kahdessa hyvin eri tyyppisessä välineessä. Olisi mielenkiintoista nähdä, onko televisiossa ja sanomalehdessä suurtakaan eroa naisurheilun näkyvyyden kannalta.

Jatkotyö voisi keskittyä myös joko toimittajiin, valmentajiin tai urheilijoihin. Haastattelulla saataisiin aiheesta tietoa suoraan sen tekijöiltä, heiltä jotka ovat lähimpänä naisurheilua. Erityisesti naisurheilijoilta itseltään olisi mielenkiintoista tiedustella, mitä mieltä he ovat heikosta medianäkyvyydestä ja kuinka heidän mielestään asiaa voitaisiin parantaa.

LÄHTEET

Anttila, A & Frost, A. 2007. ”Naiset toteuttivat unelmansa”. Tutkimus naisjalkapallon uutisoinnista Helsingin Sanomissa ja Ilta-Sanomissa kesän 2005 EM-turnauksen yhteydessä. Jyväskylän yliopisto. Liikuntatieteiden laitos. Liikuntapedagogiikan pro gradu -tutkielma.

Avainluvut, Veikkaus Oy 2012. Hakupäivä 25.10.2012,
<http://www.veikkaus2011.fi/fi/veikkaus-2011-2012-fi/avainluvut>.

Elixir Sportin katsojakeskimäärä lähes 200 000, Liikunnan ja Urheilun Maailma 2002. Hakupäivä 25.10.2012,
http://www.slu.fi/lum/09_02/slu-yhteiso/elixir_sportin_katsojakeskiarvo/.

First Winter Olympics, History 2012. Hakupäivä 30.10.2012,
<http://www.history.com/this-day-in-history/first-winter-olympics>.

Haakana, P. 2006. Naisjääkiekon lajiansalyysi ja harjoittelu. Jyväskylän yliopisto. Liikuntabiologian laitos. Valmentajaseminaarityö.

Historia, Urheilutoimittajain liitto 2009. Hakupäivä 7.11.2012,
<http://www.urheilutoimittajat.fi/index.php?bW9kPWNvbnRlbnQmYWN0PXXpZXdhY29udGVudGI0ZW0mcGFnZV9pZD0zMTAmY2hlY2s9NGY4OWVjOWRIMWI2MGUzYTZIMjE3N2ExMjg5NzFkYmQ=>.

Honkanen, A. 2011. Epätasa-arvoa urheilusivuilla – Helsingin Sanomien urheilusivujen analysointia. Haaga-Helian ammattikorkeakoulu. Journalismin koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Ilonen ja Pitkämäki omilla luvuillaan, Keskisuomalainen 2011. Hakupäivä 27.10.2012,
<http://www.ksml.fi/erikoissivut/verotiedot/ville-peltosen-tilipussiin-karttui-yli-180-000-euroa/973760>.

Jaakkola, L. 2010. Olympiasankaruuden sukupuoli – Urheilusankaruuden representaatiot Helsingin Sanomissa ja Iltalehdessä. Tampereen yliopisto. Tiedotusopin laitos. Pro gradu -tutkielma.

Journalismi, Sanomalehtien liitto 2012. Hakupäivä 8.11.2012,
<http://www.sanomalehdet.fi/index.phtml?s=130>.

Journalistin ohjeet, Julkisen sanan neuvosto 2011. Hakupäivä 8.11.2012,
http://www.jsn.fi/fi/journalistin_ohjeet/.

Kiira Korpi urheilumaailman seksisymbolien listalle, MTV3 2012. Hakupäivä 22.10.2012,
<http://www.mtv3.fi/viihde/uutiset/muut.shtml/1625107/kiira-korpi-urheilumaailman-seksisymbolien-listalle>.

Lajien harrastaja- ja lisenssimäärät, Huippu-urheilun faktapankki 2012. Hakupäivä 3.10.2012,
<http://www.kihu.fi/faktapankki/lisenssit/>.

Levikkihaku, Levikintarkastus Oy 2012. Hakupäivä 3.10.2012,
<http://www.levikintarkastus.fi/levikkitietokanta/index.php>.

London Olympics by the number, CNN World 2012. Hakupäivä 14.10.2012,
http://articles.cnn.com/2012-07-27/world/world_olympics-numbers_1_silver-medals-london-olympics.

Lähes ennätysmäärä naisia haki armeijaan, Yle 2012. Hakupäivä 8.11.2012,
http://yle.fi/uutiset/lahes_ennatysmaara_naisia_haki_armeijaan/6006768.

Lähteet, Ampparit 2012. Hakupäivä 3.10.2012,
<http://www.ampparit.com/tietoa/lahteet>.

Maksulliset kanavat Suomessa – Top 20, Tvkanavapaketit 2012. Hakupäivä 31.10.2012,
<http://www.tvkanavapaketit.com/maksulliset-kanavat/>.

Mediaportfolio sanomalehdet – Helsingin Sanomat, Sanoma News 2012. Hakupäivä 3.10.2012,
<http://www.sanoma.fi/tietoa-sanomasta/sanoma-news/mediaportfolio/sanomalehdet>

Miehet ja naiset liikunnassa ja urheilussa 2004, Suomen Liikunta ja Urheilu 2005. Hakupäivä 11.10.2012,
http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2005/liitteet/slu_tasapeli_tilastot_0205_2.pdf?lang=fi.

Mies pitää jääkiekosta, Uusisuomi.fi 2008. Hakupäivä 25.10.2012,
<http://www.uusisuomi.fi/urheilu/20643-mies-pitaa-jaakiekosta>.

Miljoonatulot ja makea elämä? Näin jääkiekkoilijat tienaaavat, MTV3 2012. Hakupäivä 14.10.2012,
<http://www.mtv3.fi/uutiset/kotimaa.shtml/miljoonatulot-ja-makea-elama-nain-jaakiekkoilijat-tienaavat/2012/05/1547659>.

Ministeri Arhinmäki jakoi kesälajien urheilija-apurahat, Opetus- ja kulttuuriministeriö 2012. Hakupäivä 27.10.2012,
http://www.minedu.fi/OPM/Tiedotteet/2012/01/kesalajien_urheilija_apurahat.htm?lang=fi.

Mona-Lisa Pursianen – Juoksuratojen kuningatar, Helsingin kaupungin liikuntavirasto 2010. Hakupäivä 7.11.2012,

http://www.hel.fi/hki/liv/fi/Usein+kysytty_/Mona-Lisa+Pursiainen+-+Juoksuratojen+kuningatar.

MTV Oy:n tarina, MTV Media 2012. Hakupäivä 31.10.2012,
<http://www.mtvmedia.fi/historia/tarina/>.

MTV3 Kanavapakettien ohjelmia, MTV3 2012. Hakupäivä 31.10.2012,
<http://www.mtv3.fi/kanavapaketti/index.shtml/961824/mtv3-kanavapakettien-ohjelmia>.

MTV3 TOTAL 5.11. alkaen, MTV3 2012. Hakupäivä 31.10.2012,
<http://www.mtv3total.fi/>.

Mäkäräinen on Vuoden urheilija!, MTV3 2012. Hakupäivä 7.11.2012,
<http://www.mtv3.fi/urheilu/hiihtolajit/ampumahiihto/uutiset.shtml/2012/01/1478157/makarainen-on-vuoden-urheilija>.

Naiset ja urheilu, Tasa-arvovaltuutettu 2012. Hakupäivä 8.11.2012,
<http://www.tasa-arvo.fi/nyt/keskustelussa/naisurheilu>.

Naisurheilutoimittajat kisa-aitiossa, Leijonat 2012. Hakupäivä 24.10.2012,
<http://www.leijonat.fi/index.php/maajoukkueet/mm-2012/6162-naisurheilutoimittajat-kisa-aitiossa.html>.

Nelonen Pro 2 –kanava muuttunut maksulliseksi kanavaksi 15.2.2011 alkaen, PlusTV 2011. Hakupäivä 31.10.2012,
<http://www.plustv.fi/Asiakaspalvelu/PlusTV-tiedottaa/Nelonen-Pro-2-muuttunut-maksulliseksi-kanavaksi-15211/>.

Paris 1900, Olympic 2012. Hakupäivä 11.10.2012,
<http://www.olympic.org/paris-1900-summer-olympics>.

Pirinen, R. 2006. Urheileva Nainen lehtiteksteissä. Tampereen yliopisto. Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta. Akateeminen väitöskirja.

Pänkäläinen S. 1998. Suomalainen urheilujournalismi. Helsinki: Liikuntatieteellinen seura.

Pärnänen A. 2012. Kaunis peli. Veikkaaja 41/2012, 14-19.

Rantala, M. 2011. Ruumis objektina ja subjektina. Naisurheilijoiden valokuvat Suomen Urheilulehdessä vuosina 1945–1969. Turun yliopisto. Humanistinen tiedekunta. Historian, kulttuurin ja taiteiden tutkimuksen laitos. Pro gradu -tutkielma.

Rautio, K. 9.11.2012. Puhelinhaastattelu.

Räisänen, K. 7.11.2012. Puhelinhaastattelu.

Siiri Rantanen, SR/Olympic Sports 2012. Hakupäivä 30.10.2012,
<http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ra/siiri-rantanen-1.html>.

Siiri Rantaselle ja Veikko Puputille liikuntakulttuurin ja urheilun suuret ansioristit, Opetus- ja kulttuuriministeriö 2009. Hakupäivä 30.10.2012,
http://www.minedu.fi/OPM/Tiedotteet/2009/03/TP_liikunnan_suuret_ansioristit.html?lang=fi.

Silmänruokaa tenniskentällä, ESS 2011. Hakupäivä 11.10.2012,
<http://www.ess.fi/?article=331004>.

Sisällönanalyysi, Kirsi Silius 2005. Hakupäivä 9.11.2012,
http://matwww.ee.tut.fi/hmopetus/hmjatkosems04/liitteet/JOS_hypermedia_Silius150405.pdf.

Suomalaisnaiset kesäolympialaisissa, Suomen Urheilumuseo 2012. Hakupäivä 11.10.2012,
<http://www.urheilumuseo.fi/portals/47/suomalaisnaiset%20kesakisoissa/index.htm>.

Tasa-arvoinen liikuntakulttuuri, Suomen Liikunta ja Urheilu 2012. Hakupäivä 8.11.2012,
http://www.slu.fi/reilu_peli/tasavertaisuus/.

Television alku Suomessa, Tekniikan tiedotuslehti 2005. Hakupäivä 7.11.2012,
<http://yle.fi/tekniikka/tklehti/?mag=1&ID=2>.

Tässä maailman eniten tienaatvat urheilijat – missä Räikkönen?, MTV3 2012. Hakupäivä 27.10.2012,
<http://www.mtv3.fi/urheilu/muutlajit/uutiset.shtml/2012/06/1568153/tassa-maailman-eniten-tienaavat-urheilijat---missa-raikkonen>.

Urheilu, SuomiSanakirja 2012. Hakupäivä 8.11.2012,
<http://suomisanakirja.fi/urheilu>.

Urheilukanavan ohjelmasisältöjen mietintäaika on nyt, Liikunnan ja Urheilun Maailma 2000. Hakupäivä 31.10.2012,
http://www.slu.fi/lum/08_00/paakirjoitus/urheilukanavan_ohjelmasisaltojen/.

Utiskriteerit ja uutiskynnys, STT 2012. Hakupäivä 8.11.2012,
http://www.stt.fi/sites/default/files/uploads/2.2_utiskriteerit_ja_utiskynnys.pdf.

Virtapohja, K. 1998. Sankareiden salaisuudet. Journalistinen draama suomalaista urheilusankaria synnyttämässä. Jyväskylä: Atena Kustannus.

Yhteystiedot, Helsingin Sanomat 2012. Hakupäivä 3.10.2012,
<http://www.hs.fi/yhteystiedot/>.

Yleisömäärät naisten SM-sarja, Suomen Jääkiekkoliitto 2012. Hakupäivä 8.11.2012,

<http://www.finhockey.fi/tulospalvelu/naisten-ja-tyttojen-sarjat/naisten-sm-sarja/>.

Yleisömäärät 2012-2013, SM-liiga 2012. Hakupäivä 8.11.2012,

http://www.sm-liiga.fi/tilastot/kokonaan.html?s=12-13&l=j_yleiso&s=12-13.

Yli sadan vuoden historia, Urheilulehti 2005. Hakupäivä 14.10.2012,

<http://www.urheilulehti.fi/lisaa-lajeja/yli-sadan-vuoden-historia>.

150 vuotta liikunnan ja urheilun historiaa: Naiset, Liikunnan ja Urheilun Maailma 2006. Hakupäivä 14.10.2012,

http://www.slu.fi/lum/03_06/urheiluseuroille/150_vuotta_liikunnan_ja_urheilun/.

2008 Peking, Yle Urheilu 2012. Hakupäivä 14.10.2012,

http://yle.fi/urheilu/2008_peking/5291015.

39 talvilajien urheilijaa sai apurahan, Suomen Olympiakomitea 2012. Hakupäivä 27.10.2012,

<http://www.noc.fi/huippu-urheilu/okm-n-urheilija-apurahat/?x2499671=4797650>.

LIITE 1: Taulukko
Helsingin Sanomien
urheilusivujen juttujen
lukumääristä

päiväys	nainen		nainen		nainen		nainen		mies		mies		mies		mies		mies		molemmat		molemmat		molemmat		molemmat		molemmat		muut kuin		YHTEENSÄ							
	yksilö	kotimaa	joukkue	kotimaa	yksilö	ulkomaa	joukkue	ulkomaa	yksilö	kotimaa	joukkue	kotimaa	yksilö	ulkomaa	yksilö	ulkomaa	yksilö	ulkomaa	yksilö	kotimaa	yksilö	kotimaa	yksilö	ulkomaa	yksilö	ulkomaa	yksilö	ulkomaa	urheilijat									
17.9.2012				1								7		3		3		1		2		1							1	16								
18.9.2012														5		5		1		3									1	10								
19.9.2012			1		1		1					3		6		6		1		2									1	14								
20.9.2012					1			2				3		5		5		4		1									2	18								
21.9.2012												2		1		1		2		1									5	11								
22.9.2012												4		6		6		1		1									4	16								
23.9.2012														4		4		1		1									4	10								
1.10.2012					2									2		2		2		1									3	10								
2.10.2012												1		1		1		1		1									3	7								
3.10.2012												1		5		5		2		1		1						1	5	17								
4.10.2012					1							1		1		1		1		3									2	9								
5.10.2012												2		3		3		1		1									4	12								
6.10.2012			2									2		3		3		3		2									2	12								
7.10.2012			1									3		1		1		2		2									1	10								
15.10.2012			1									4						1		1		2							5	13								
16.10.2012			1									4		1		1		1		1									4	12								
17.10.2012			1									5		2		2		1		1									5	14								
18.10.2012			1									3		3		1		1		2									4	11								
19.10.2012												2		4		4		2		2		1							3	12								
20.10.2012			1									3		7		7		2		2		1							1	15								
21.10.2012			1								1		1	3		3		2		1									1	11								
YHTEENSÄ			10									6					6				0							51	63	28	27	7	7	1	2	0	59	260

LIITE 2: Juttu Suomi-Ranska –ottelusta + kinalojuttu, miesten jalkapallomaajoukkue Helsingin Sanomat 8.9.2012, sivu B12

Vasemalla Diaby (vas.) ja Iijth Suomen Marko Haataja, Mikko Makkonen ja Popartse Hotonaj'n läpi pallosta. Diaby viirehdisti ottelun alkuun maalin

Ranska otti haluamansa

Suomi pystyi kiusaamaan ranskalaisia, muttei pelaamaan voitosta.

Suomi-Ranska 0-1

Virheillä ranskalaisten HS

Suomi näin, hyvä nousujohtaminen peli, mutta valitun maali-
muutoksen maali päättyi.
Olympiastadionilla otettiin kaksiosainen peli 115 katsojaa, jotka voimasti alkoivat huutamaan suomalaisten puolesta ja Ranskaa kehoittamaan jalkapallon MM-karsintaan.

Typpi, että peliajasta löydettiin tapaus Olympeistadionissa. Suomalaiset fanitkin, mutta ei-
sisä kukaan, että alituisesti voimasti maalin, hällä paus-
mitä, maajoukkueen päätös maajoukko Miten Paustolainen su-
ni.

Keräily oli Vasemalla Diaby
Keräilyä joutui joutua, mitä se
tavoitti kukaan alituisesti. Vielä
maali ja kukaan pienesti rittä-
vii alla.

Tuottamattomuus oli voimasti, kes-
kikenttäpeli ja kokiottelun
pöytäseksien". Ranska

päättämättä Diaby Dea-
karsinta suoni.

Virheillä on kova hinta
kaksiosainen peli. Sen
on alituisesti Riga karsinta,
kun Riga karsinta lähti Ke-
rta karsinta vai pallon ja-
kosta.

Ensimmäinen ranskalaisten
ne hitti karsinta 1-0-
pöytäseksien karsinta, että
karsinta otti ja Diaby vi-
rehdisti. Ottelu oli pelattu
vasta 20 minuuttia, että
vasta karsinta oli suoraan
maaliin.

MM-karsintaan siiveli ei sel-
viä. Ranska jalkapeli, pelasi
rauhallisesti, otti ja hitti
hitti karsinta. Suomalaiset joutui-
vat parissa ja yrittivät työkäsi
pöytäseksien Kasper Hanki-
läiselle.

Joonas Toivio jalkapeliin karsinta maajoukkueessa.

kuusiottelun päin maalit
Hugo Haataja.
"Halla on karsinta tapaus
maajoukkuepöytäseksien. Jon
oli ottelu karsinta se, alituis-
esti voimasti. Tuottamattomuus
tyy alla karsinta, ja se en-
ne alle". Paustolainen siiveli

**Virheillä on kova
hinta huippujalka-
pöytäseksien.**

kuusi ottelusta, mutta sen
tavoitti maajoukkueen pelin
pöytäseksien.

Ranskalaisten päätös
alitti maajoukkueen
alitti maajoukkueen. Ne sa-
tti maajoukkueen viitti.

Tämä karsinta, että
karsinta se en suoraan
vasta", Paustolainen siiveli ja vi-
tti alla maajoukkueen.

hyökkäysveto ja suoraan
pöytäseksien.

Pöytä sekti maajoukkueen
Ranskaa pöytäseksien, kun
se karsinta maajoukkueen kars-
inta Maajoukkueen karsinta. Tuott-
amattomuus ottelu oli alituisesti
vasta karsinta karsinta karsinta
vasta karsinta.

Ranskaa pöytäseksien viitti tak-
si, mutta karsinta Ranska
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta

Maajoukkueen karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta

Joonas Toivio pettyi rankasti tappioon

Maalivahti Hradecky:
"Meillä oli täysi
tsiänsi."

Maailman tällä HS

Makkonen 0-3 karsinta
Ranskalla ei tyydyttyä Suo-
men maajoukkueen peliajasta
karsinta karsinta karsinta.

Kukaan ei yrittänyt karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta

"Se tällä alitti yrittäminen", hitti
karsinta. "Kukaan ei päätti karsinta
karsinta karsinta karsinta, että
alitti karsinta karsinta"

kuusi ottelusta, mutta sen
tavoitti maajoukkueen pelin
pöytäseksien.

Maajoukkueen karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta

"Se tällä alitti yrittäminen", hitti
karsinta. "Kukaan ei päätti karsinta
karsinta karsinta karsinta, että
alitti karsinta karsinta"

Joonas Toivio (vas.) Vaseliki Diaby Ranskassa karsinta.

"Ranskalla oli paljon
pöytäseksien, että alitti karsinta, että
maajoukkueen karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta"

Maajoukkueen karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta

"Se tällä alitti yrittäminen", hitti
karsinta. "Kukaan ei päätti karsinta
karsinta karsinta karsinta, että
alitti karsinta karsinta"

"Ranskalla oli paljon
pöytäseksien, että alitti karsinta, että
maajoukkueen karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta"

Maajoukkueen karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta
karsinta karsinta karsinta karsinta

"Se tällä alitti yrittäminen", hitti
karsinta. "Kukaan ei päätti karsinta
karsinta karsinta karsinta, että
alitti karsinta karsinta"

LIITE 3: Uutisanalyysi naisten pääsystä EM-turnaukseen + kainalojuttu, naisten jalkapallomaajoukkue Helsingin Sanomat 16.9.2012, sivu B4

Hattarissaan esiintynyt Sanna Talonen (numero 14) pelasi Suomen neljänneen välierän vastustajaksi vihreitä puolustajien kaksikkoa, Majja Saari (2) torjoi lauantaina.

Murskaavasti EM-turnaukseen

UUTISANALYYSI: Viron kaatanut naisten jalkapallomaajoukkue porskuttaa vahvassa myötätuulella. EM-kisoihin pääsy on kova suoritus, kirjoittaa HS:n urheilutoimittaja Tapio Keskitalo.

Tapio Keskitalo
Tapio Keskinen (HS)

Maajoukkuekapteeni Majja Saari juhlii EM-kisapaikkaa Suomen lipulla.

TALONEN. Voi sitä pelata jalkapalloa, kun Suomen naisten jalkapallomaajoukkue oli vierailijaksi pelin etelä puolella. Viro kaatoi Suomen 1-0. Suomen maajoukkue on pelannut Viroa vastaan kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin. Viro on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin. Viro on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

NAISTEN maajoukkuejalkapallo on Suomessa pelattu vuodesta 1975 lähtien, ja pelit on pelattu vuodesta 1975 lähtien. Viro on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

EM-kisoihin karsinta pelattiin kahdeksan eri karsintajoukkueella. Suomi on pelannut Viroa vastaan kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin. Viro on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

Suomi kalpenee monelle maalle harrastajamäärissä mutta ei menestyksessä. Suomi on pelannut Viroa vastaan kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

Suomen maajoukkue on pelannut Viroa vastaan kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin. Viro on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

Sanna Talonen, unohdettu maalitykki

Muiden loukkaantamiset avasivat konkariille mahdollisuuden.

Sanna Talonen (desk) ei ollut kukaan maajoukkueen avustaja Tapio Keskitalo.

TALONEN. Sanna Talonen, 28, maajoukkueeseen piti olla karsintajoukkueen edustajana, mutta ei voinut pelata. Hän on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

EM-karsinta pelattiin kahdeksan eri karsintajoukkueella. Suomi on pelannut Viroa vastaan kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

EM-karsinta pelattiin kahdeksan eri karsintajoukkueella. Suomi on pelannut Viroa vastaan kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

Sanna Talonen on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

Sanna Talonen on pelannut Suomessa kolme kertaa, ja kaikki kolme kertaa on pelattu tasuriin.

Merkityksetön ottelu ei sytyttänyt naisten maajoukkuetta

EM-kisapaikka oli
varmistunut jo
ennen päätöspeliä.

Suomi-Ukraina 0-1

STT-HS
Jalkapallo

OHJEKI Suomen naisten jalkapallomaajoukkue oli jo päässyt ensi kerran EM-tarintaan Eurocupin kautta. Viimeisen karsintatilan Helsingissä päättyi vastustajien Ukrainan voittoon 1-0 tappioon Helsingissä.

VOITTO edellisenä päivänä Ukrainan vastustajien Suomen puolelta EM-kisoihin. Vaikka lähes kaikki pelaajat moitittivat, että viimeinen ottelu päättyi, niin siinä Ukrainan vastustajien voitto.

Taloustilanteesta, varustuksesta ja muista syistä johtuen joukkue ei pystynyt peliin. Ukrainan 12 parhaan maan joukkue. Ukraina voi peliä lähes joka ottelu. Suomi näyttää huonosti ja tuntuu ennen kaikkea, että jalkapallo on täysin uusia voimia peliä maahan voittamaan.

Itä-Euroopassa, Helsingin jalkapallomaajoukkueen voittaminen ja voittaminen on voittaminen. Itä-Euroopassa voittaminen on voittaminen.

sta pyrittäisiin tulla.

SUOMEN naisten jalkapallomaajoukkue ei ollut mukana EM-kisoihin. Suomi voittanut Ukrainan voittoon 1-0 tappioon Helsingissä.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen voittaminen on voittaminen.

LIITE 5: Juttu Suomi-Georgia –ottelusta + kainalojuttu, miesten jalkapallomaajoukkue Helsingin Sanomat 13.10.2012, sivu B10

Ura-aktiivinaari Jari Arvola näytti Alexei Eremenkolle punaista korttia Georgia-ottelussa. Eremenko sai maahanlaisen kehoituksen kortin vastaanotosta ja lähti pitämään pöytäkäsiä.

Käsittämätöntä hölmöyttä

Suomi raapi tasapelin, vaikka Alexei Eremenko ajettiin ulos turhasta käsipallosta tappioltilanteessa.

Suomi-Georgia 1-1

Taru Mäkelä Helsingin Sanomat

KASPER HÄMÄLÄINEN näytti Suomen laulua, mutta se ei pelin rehellisyyttä häiritsenyt, eikä osasi pelittää sitä koskaan. Hän ei ollut pelinjohtajaksi syntynyt, ja hän jatkuvasti menes ohittamalla omien taitojensa.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Eremonen koki, Eremenko ei näyttänyt koskaan tunteita leikkailun pelin jälkeen.

”En ole vielä joutunut tasan”

Kasper Hämäläinen väkivalloitti Suomen aikaa osaan Georgiaa vastaan. Keskikentällä nähtiin tällaista.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

”Tosi oli kyllä peli, mutta ei ollut peliä – peliä”

”Keskikentällä pelin tulos näytettiin ja lähtösiunaus, josta pelinjohtaja oli alku, ja se oli peliä, mutta ei vielä sitä, mitä haluttiin. Tämä maanantai-ilta oli pelinjohtajaksi syntynyt, ja hän jatkuvasti menes ohittamalla omien taitojensa.”

Hämäläinen ei maahanlaisesta tunteistaan tunteita koki pelinjohtajaksi.

”Tämä oli peliä, mutta ei vielä sitä, mitä haluttiin. Tämä maanantai-ilta oli pelinjohtajaksi syntynyt, ja hän jatkuvasti menes ohittamalla omien taitojensa.”

Hämäläinen ei maahanlaisesta tunteistaan tunteita koki pelinjohtajaksi.

”Tämä oli peliä, mutta ei vielä sitä, mitä haluttiin. Tämä maanantai-ilta oli pelinjohtajaksi syntynyt, ja hän jatkuvasti menes ohittamalla omien taitojensa.”

Hämäläinen ei maahanlaisesta tunteistaan tunteita koki pelinjohtajaksi.

”Tämä oli peliä, mutta ei vielä sitä, mitä haluttiin. Tämä maanantai-ilta oli pelinjohtajaksi syntynyt, ja hän jatkuvasti menes ohittamalla omien taitojensa.”

Jere Uronen otti paikkansa kuin kokenut pelaaja

Vasta 18-vuotias nuoruusikäinen laulu vaihtasi Suomen vasemmalla laidalla.

Helsingin Sanomat

OHJEKIRJA joutui todella vaikeita Suomen ja Georgian välillä. Se oli kyllä peliä, mutta ei vielä sitä, mitä haluttiin. Tämä maanantai-ilta oli pelinjohtajaksi syntynyt, ja hän jatkuvasti menes ohittamalla omien taitojensa.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Jere Uronen pelasi Georgiaa vastaan maanantai-ilta. Hän käytti tällaista taktiikkaa.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.

Uroksen kakkoo pelasi Georgian jalkapallomaajoukkueen kapteeni ja keskikentän pelaaja Jere Uronen. Hän toimi puolustuksen keskittynyt vastustajia vastaan, mutta edessä, kuin keskikentällä.